

พจนานุกรม

ไทย

สำหรับนักเรียน

ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทย
มากถึง 14,000 คำ

- ◆ สอนหลักการใช้พจนานุกรม
- ◆ สรุปหลักภาษาไทยเบื้องต้น เข้าใจง่าย
- ◆ ค้นหาคำศัพท์ได้ง่ายและรวดเร็ว
ด้วยแถบดัชนีอักษร ก-ฮ
- ◆ ระบุประเภทของคำ พร้อมคำอ่านคำยาก
- ◆ เหมาะสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น

พจนานุกรม

ไทย

สำหรับนักเรียน

ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทย
มากถึง 14,000 คำ

พจนานุกรมไทย สำหรับนักเรียน ฉบับสมบูรณ์

ผู้เขียน	ทีมิวิชาการ Life Balance
บรรณาธิการ	รชยา นอสิทธิ์
ผู้ตรวจทาน	วิมล จันทรเด่นดวง, สมจิตต์ สมปอง
และพิสูจน์อักษร	
ออกแบบปก	กานต์ชนิต ดวงสิทธิตานนท์
ISBN	978-616-381-246-9
ราคา	129 บาท
จัดทำโดย	บริษัท อินส์พัล จำกัด
	สำนักพิมพ์ Life Balance
	379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถ.สุขุมวิท 63
	แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
	โทร. 08-4875-5868, 08-9200-1303
	E-mail : dp_publish@hotmail.com
	www.inspal.co.th
จัดจำหน่ายโดย	บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
	เลขที่ 1858/87-90 ถ.เทพรัตน
	แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260
	โทร. 0-2826-8000 โทรสาร 0-2826-8999
	www.se-ed.com

พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2565

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ ทำสำเนา ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร

โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนั้นๆ

คำนำ

พจนานุกรมไทย สำหรับนักเรียน ฉบับสมบูรณ์เล่มนี้ ได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยไว้มากกว่า ๑๔,๐๐๐ คำ พร้อมคำอธิบายความหมายของคำศัพท์แบบเข้าใจง่าย พร้อมแถบดัชนี เรียงลำดับตามตัวอักษร ก-ฮ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการหาคำศัพท์

ในส่วน of คำที่อ่านยากจะมีคำอ่านกำกับไว้ด้วย เพื่อความถูกต้องในการอ่านออกเสียง นอกจากนี้ยังรวบรวมสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย คำราชาศัพท์ ลักษณะนาม และความรู้อื่นๆ ไว้อีกด้วย

สำนักพิมพ์หวังว่า หนังสือพจนานุกรมสำหรับนักเรียนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการเรียน การสอบ และการใช้ชีวิตประจำวัน

Life
Balance

สำนักพิมพ์ Life Balance

สารบัญ

หลักการใช้นาฏกรรม	7
-------------------	---

หลักภาษาไทยเบื้องต้น	10
----------------------	----

คำศัพท์ ก-ฮ	35
-------------	----

ก	36
---------	----

ข	99
---------	----

ฃ	122
---------	-----

ค	122
---------	-----

ฅ	146
---------	-----

ฌ	147
---------	-----

ง	149
---------	-----

จ	154
---------	-----

ฉ	175
---------	-----

ช	182
---------	-----

ฌ	200
---------	-----

ฉ	210
---------	-----

ญ	211
---------	-----

ฎ	212
ฏ	212
จ	213
ฉ	213
ฌ	214
ฉ	214
ด	215
ต	231
ถ	254
ท	261
ธ	283
น	287
บ	306
ป	327
ผ	350
ฝ	357
พ	361
ฟ	383
ภ	389
ม	394
ย	414
ร	426

ฤ	445
ฤๅ.....	446
ล	447
ว	468
ศ	486
ช.....	493
ส	494
ห	542
อ	572
ฮ	599

ภาคผนวก

สุภาษิตคำพังเพยและสำนวนไทย	603
คำราชาศัพท์หมวดต่างๆ	657
ลักษณะนาม	665
คำย่อหน้ารู้	673
มาตราขั้ว ดวง วัด	681
ชื่อประเทศและเมืองหลวง	685

หลักการใช้
พจนานุกรม

หลักการใช้พจนานุกรม

๑. การเรียงลำดับคำในพจนานุกรมเล่มนี้จะเรียงตาม
พยัญชนะ ก - ฮ และเรียงลำดับสระ ดังนี้

-ะ	-ั	-ิ	-า	-ำ	-ิ
-ิ	-ี	-ึ	-ุ	-ู	-เ
-เะ	-เา	-เาะ	-เิ	-เ็	-เื่อ
-เื	-เื่อ	-แ	-แะ	-โ	-โะ
-ใ	-ุ				

๒. พยัญชนะย่อที่นำหน้าความหมายของคำจะแสดงชนิด
หรือหน้าที่ของคำ ดังนี้

ก. กริยา

บ. บุพบท

น. นาม

สัน. สันธาน

ส. สรรพนาม

อ. อุทาน

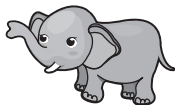
๓. การเรียงลำดับคำจะเรียงตามลำดับพยัญชนะก่อน แล้วจึงเรียงตามลำดับสระ ดังนั้นคำที่มีสระไม่ปรากฏรูปจึงมาก่อน ตามด้วยลำดับสระ เช่น ปรบ มาก่อนคำว่า ปราบ
๔. การเรียงลำดับคำในพจนานุกรมไม่ได้เรียงตามลำดับวรรณยุกต์ ยกเว้นในกรณีที่เป็นตัวสะกดเหมือนกัน เช่น ไร ไร่ ไร้ เป็นต้น
๕. การเรียงลำดับลูกคำก็จะเรียงตามลำดับพยัญชนะเช่นเดียวกัน
๖. คำศัพท์ที่อ่านยากจะมีคำอ่านกำกับไว้ในวงเล็บ
๗. การใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่นระหว่างคำที่มีความหมายคล้ายกัน
๘. การใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (-) หลังคำที่ใช้นำหน้าคำสมาสเพื่อเป็นการแสดงว่ามีคำอื่นมาต่อท้ายได้และต้องอ่านแบบประวิสรรชนีย์
๙. การใช้เครื่องหมายวงเล็บ () เขียนแสดงคำอ่านของพยางค์ที่เป็นคำศัพท์อ่านยาก
๑๐. การใช้เครื่องหมายมหัพภาค (.) เขียนหลังพยัญชนะที่แสดงว่าเป็นอักษรย่อเพื่อบอกชนิดหรือหน้าที่ของคำ เช่น น. คือ คำนาม เป็นต้น

หลักภาษาไทยเบื้องต้น

พยัญชนะ

ภาษาไทยมีพยัญชนะ ๔๔ รูป ๒๑ เสียง ถ้านับ ข และ ค แต่ถ้าไม่นับมีเพียง ๔๒ รูป ในปัจจุบันจะใช้ ข แทน ข และใช้ ค แทน ค เสียงพยัญชนะในภาษาไทยถือเป็นเสียงแปร คือ เป็นเสียงที่เกิดจากลมบริเวณเส้นเสียงผ่านออกมาทางช่องว่างระหว่างเส้นเสียง แล้วมากระทบกับอวัยวะต่างๆ ในช่องปาก (ฐานกรณ์) ซึ่งมีทั้งเสียงก้องและเสียงไม่ก้อง นอกจากนี้เสียงพยัญชนะในภาษาไทยยังเป็นเสียงที่ต้องอาศัยเสียงสระออกมาช่วยในการออกเสียง เช่น /ก/ = กอ เป็นต้น

พยัญชนะในภาษาไทยทำหน้าที่เป็นทั้งพยัญชนะต้นและพยัญชนะตัวสะกด แต่มีพยัญชนะในภาษาไทยที่ไม่สามารถเป็นตัวสะกดได้ คือ ข ค จ ฅ ฝ ฒ ห อ ฮ

เสียงพยัญชนะ ในภาษาไทย	รูปพยัญชนะ ในภาษาไทย	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ ตัวสะกด
/ก/	ก	ก	ก ข ค ฅ
/ข/	ข (ข) ค (ค) ฅ	ข (ข) ค (ค) ฅ	-
/ง/	ง	ง	ง
/จ/	จ	จ	-
/ช/	ช ฉ ฌ	ช ฉ ฌ	-
/ซ/	ซ ศ ษ ส	ซ ศ ษ ส	-
/ย/	ย ญ	ย ญ	ย
/ด/	ด ฎ ฑ	ด ฎ ฑ	-
/ต/	ต ฏ	ต ฏ	จ ช ซ ศ ส ษ ฏ ฐ ฑ ฒ ด ต
/ท/	ท ฑ ฑ ฒ ถ ฐ	ท ฑ ฑ ฒ ถ ฐ	-
/น/	น ณ	น ณ	น ณ ญ ร ล พ
/บ/	บ	บ	-

เสียงพยัญชนะ ในภาษาไทย	รูปพยัญชนะ ในภาษาไทย	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ ตัวสะกด
/ป/	ป	ป	บ ป พ ฟ ภ
/พ/	พ ผ ภา	พ ผ ภา	-
/ฟ/	ฟ ผ	ฟ ผ	-
/ม/	ม	ม	ม
/ร/	ร	ร	-
/ล/	ล ฬ	ล ฬ	-
/ว/	ว	ว	ว
/อ/	อ	อ	-
/ฮ/	ห ฮ	ห ฮ	-

สระ

สระ คือ เครื่องหมายที่ใช้แทนเสียงที่เปล่งออกมา
สระในภาษาไทยมีทั้งหมด ๒๑ รูป ๓๒ เสียง ดังนี้
รูปสระมี ๒๑ รูป ดังนี้

รูปสระ	ชื่อเรียกสระ
-ะ	วิสรรชนีย์
เ-	ไม้หันอากาศ, ไม้ผัด
เ-	ไม้ไต่คู้
-า	ลากช้าง
-ิ	พินทุอิ
'	ฝนทอง
"	พันหนู
°	นฤคหิต, หยาดน้ำค้าง
-	ดินเหยียด
-	ดินคู้
เ-	ไม้หน้า
เ-	ไม้้วน
เ-	ไม้มลาย
เ-	ไม้โอ

รูปสระ	ชื่อเรียกสระ
-อ	ตัวอ
-ย	ตัวย
-ว	ตัวว
ฤ	ตัวรี
ฤา	ตัวรือ
ฦ	ตัวลี
ฦา	ตัวลือ

สระมี ๓๒ เสียง โดยแบ่งตามลักษณะการออกเสียง
ได้เป็น ๒ ประเภท คือ สระเสียงสั้น และสระเสียงยาว ดังนี้

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว
อะ	อา
อิ	อี
ึ	ือ
อุ	ู
เอะ	เอ

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว
แอะ	แอ
โอะ	โอ
เออะ	ออ
เออะ	เออ
เอียะ	เอีย
เอือะ	เอือ
อัวะ	อัว
อำ	-
ไอะ	-
ไอ	-
เอา	-
ฤ	ฤา
ฦ	ฦา

สระเดี่ยว คือ สระที่เปล่งเสียงออกมาเป็นเสียงเดียว
ไม่มีเสียงอื่นประสม มีทั้งหมด ๑๘ เสียง ดังนี้

๑. อะ	๒. อา
๓. อิ	๔. อี
๕. อึ	๖. อือ
๗. อุ	๘. อู
๙. เอะ	๑๐. เอ
๑๑. แอะ	๑๒. แอ
๑๓. โอะ	๑๔. โอ
๑๕. เอาะ	๑๖. เอา
๑๗. เออะ	๑๘. เออ

สระประสม คือ สระที่มีเสียงสระเดี่ยว ๒ เสียง
ประสมกัน มีทั้งหมด ๖ เสียง ดังนี้

๑. เอียะ	เกิดจากการประสมของ	สระอิ + สระอะ
๒. เอือะ	เกิดจากการประสมของ	สระอี + สระอะ
๓. อัวะ	เกิดจากการประสมของ	สระอุ + สระอะ
๔. เอีย	เกิดจากการประสมของ	สระอิ + สระอา
๕. เอือ	เกิดจากการประสมของ	สระอี + สระอา
๖. อัว	เกิดจากการประสมของ	สระอุ + สระอา

วรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ หรือเสียงดนตรี เพราะเวลาเปล่งเสียง แล้วเสียงจะมีระดับสูง ต่ำ เหมือนกับเสียงดนตรี เสียงวรรณยุกต์ที่ใช้ในภาษาไทยมี ๔ รูป ๕ เสียง ดังต่อไปนี้

รูปวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์
ไม่มีรูป	เสียงสามัญ
ˊ	เสียงเอก
ˋ	เสียงโท
ˋˊ	เสียงตรี
ˊˊ	เสียงจัตวา

ชนิดของคำในภาษาไทย

ตามหลักภาษาไทยแบ่งชนิดของคำตามหน้าที่ ได้
๗ ชนิด ดังนี้

คำนาม

เป็นคำที่ใช้เรียก คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และกิริยา
อาการต่างๆ สามารถแบ่งได้ ๕ ชนิด

ชนิดของคำนาม

๑. सामान्यनाम หรือ คำนามทั่วไป

ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น แก้วน้ำ จาน ชาม ฯลฯ

๒. วิสามานยนาม หรือ คำนามชี้เฉพาะเจาะจง

เช่น ประเทศไทย วัดพระแก้ว ถนนข้าวสาร ฯลฯ

๓. ลักษณะนาม

เป็นคำนามที่บอกลักษณะ เช่น หนังสือ ๑ เล่ม,
เป๊ปโน ๑ หลัง คำหนึ่งคำอาจจะมัลักษณะนามหลายคำ
เช่น ไขไก่ = ฟอง, ใบ, ลูก ผ้าชิ้นหรือผ้าถุง = ผืน, ตัว, ถุง

ลักษณะนามบางคำจะเรียกตามสิ่งทึบรรจุหรือหีบห่อ
เช่น ทอफी โดยมีลักษณะนาม คือ เม็ด, อัน, แท่ง, ห่อ

ลักษณะนามมักจะอยู่หลังจำนวนนับ เช่น ปากกา

๓ ด้าม

๔. สมุหนาม

เป็นคำนามที่บอกหมวดหมู่ เช่น ผุ้งนก เหล่า
แฟนคลับ ไชลงช้าง

๕. อาการนาม

เป็นคำนามที่บอกอาการของคำนาม โดยมีข้อสังเกต
คือมักจะมีคำว่า การ นำหน้าคำกริยา เช่น การเล่น การวิ่ง
ขลย และคำว่า ความ นำหน้าคำวิเศษณ์ เช่น ความรัก
ความโกรธ

ถ้าคำว่า การ กับ ความ นำหน้าคำนามทั่วไป คำนั้น
จะเป็นคำนามทั่วไป เช่น การบ้าน การเมือง การไฟฟ้า ขลย

หน้าที่ของคำนาม

๑. คำนามสามารถทำหน้าที่เป็นทั้งประธานและ
กรรมของประโยคได้

๒. คำนามสามารถเป็นคำขยายเพื่อให้คำนั้นชัดเจน
ขึ้น

๓. คำนามสามารถใช้เป็นคำเรียกขานได้ อาทิ ชื่อคน
เช่น ชูใจช่วยยกสมุดการบ้านมาส่งคุณครูด้วย

คำสรรพนาม

เป็นคำที่ใช้แทนคำนาม เพื่อที่จะได้ไม่ต้องกล่าวคำนามนั้นๆ ซ้ำอีก คำสรรพนามแบ่งได้ ๖ ชนิด

ชนิดของคำสรรพนาม

๑. บุรุษสรรพนาม

เป็นคำที่ใช้แทนชื่อ ผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึง ดังนี้

- บุรุษที่ ๑ ใช้แทนชื่อผู้พูด เช่น ฉัน ผม, อาตมา
- บุรุษที่ ๒ ใช้แทนชื่อผู้ฟัง เช่น เธอ คุณ, โยม
- บุรุษที่ ๓ ใช้แทนชื่อผู้ที่กล่าวถึง เช่น เขา, มัน

บุรุษสรรพนามหนึ่งคำอาจจะเป็นได้ทั้งบุรุษที่ ๒, ๓ ขึ้นอยู่กับประโยค เช่น ท่านจะไปเลือกตั้งตอนนี้เลยไหมคะ (บุรุษที่ ๒) วันนี้ท่านไม่มาพวกเราไปกันเลย (บุรุษที่ ๓)

๒. ประพันธสรรพนาม

เป็นคำที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้มักจะอยู่หลังคำนามนั้นๆ (สรรพนามที่ใช้เชื่อมประโยค ที่, ซึ่ง, อัน เช่น เงินที่วางบนโต๊ะเป็นของฉัน ที่ เป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนเงิน ที่ ทำหน้าที่เชื่อมระหว่าง เงินวางบนโต๊ะ, เงินเป็นของฉัน)

๓. วิภาคสรรพนาม

เป็นคำที่แทนคำนามที่แยกออกเป็นพวกๆ เช่น ต่าง
บ้าง กัน

- เด็กบ้างก็คุยบ้างก็เล่น
- คนบ้าทะเลาะกันที่หน้าบ้าน
- ผู้หญิงต่างก็ชอบผู้ชายที่เป็นสุภาพบุรุษ

๔. ปฤจฉาสรรพนาม

เป็นคำที่ใช้แทนคำนามที่เป็นคำถาม เช่น ใคร อะไร
ไหน

- ใครไปเลือกตั้งบ้าง
- อะไรที่เธออยากได้เป็นของขวัญ

๕. นิยมสรรพนาม

เป็นคำสรรพนามชี้เฉพาะเพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น เช่น
นั่น นี่ โน้น

- นั่นลุงของฉัน
- นี่รองเท้าของป้า

๖. อนิยมสรรพนาม

เป็นคำสรรพนามที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น อะไร
ไหน ใคร

- ใครๆ ก็ไม่รักคุณลุง
- อะไรๆ ฉันก็ชอบกิน

หน้าที่ของคำสรรพนาม

๑. คำสรรพนามทำหน้าที่เป็นทั้งประธานหรือกรรมในประโยคก็ได้ เช่น

เธอไปเรียนทำอาหาร (เธอทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค)

คุณลุงคิดถึงเธอมาก (เธอทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค)

๒. คำสรรพนามทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของประโยค มักจะอยู่หลังคำกริยา เป็น คือ คล้าย เท่า เหมือน เช่น ดาราคนนั้นหน้าเหมือนคุณมาก

๓. คำสรรพนามสามารถใช้เป็นคำเรียกขาน เช่น คุณคะ มีแฟนคลับมาหาค่ะ

คำกริยา

เป็นคำที่บอกอาการ การกระทำ ของคน สัตว์ สิ่งของ สามารถแบ่งได้ ๕ ชนิด

ชนิดของคำกริยา

๑. อกรรมกริยา

เป็นคำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมก็มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง เช่น วิ่ง นอน เดิน ว่ายน้ำ ฯลฯ

- ฟีนั่งเล่นที่สนามหญ้าหน้าบ้าน
(ที่สนามหญ้าหน้าบ้าน ไม่ใช่กรรม แต่เป็นส่วนขยายให้ทราบว่านั่งที่ไหน)

๒. สกรรมกริยา

เป็นคำกริยาที่ต้องมีกรรมเพื่อให้คำกริยาชนิดนี้มีใจความสมบูรณ์ เช่น กิน ขाय เช่า ถือ

คุณลุงถือ ถือบอกแค่นี้ก็ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่เข้าใจว่าถืออะไร ต้องเติมกรรม เช่น กระเป๋ารองเท้า เป็นต้น

๓. วิกตรรกริยา

เป็นคำกริยาที่มีส่วนเติมเต็ม เช่น เป็น คือ คล้าย เท่า เหมือน คำที่มาเติมเต็มอยู่หลังคำกริยาเหล่านี้ไม่ถือเป็นกรรมแต่เป็นส่วนขยาย เช่น

ฉันเป็นนักเรียน นักเรียนไม่ใช่กรรมที่ถูกกระทำ

๔. กริยานุเคราะห์

เป็นกริยาช่วย เช่น คง จะ กำลัง ควร

เขากำลังทำการบ้าน จะเห็นได้ว่าในประโยคนี้จะต้องมีกริยา ๒ ตัว คือ

กำลัง เป็นกริยาช่วย

ทำ เป็นกริยาหลัก

๕. กริยาสภาวะมาลา

เป็นคำกริยาที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม อาจจะทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยค เช่น ว่ายน้ำเป็นการออกกำลังกายทุกส่วนในร่างกาย

หน้าที่ของคำกริยา

๑. คำกริยาจะทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค เช่น เขากำลังคุยโทรศัพท์อยู่ในห้อง

๒. คำกริยาสามารถทำหน้าที่ขยายคำนามได้ เช่น เขาจะไปซื้อสมุดวาดรูป (วาดรูป เป็นคำกริยาที่ทำหน้าที่ขยายคำนามคือ สมุด)

๓. คำกริยา (คำกริยาสภาวะมาลา) สามารถทำหน้าที่เหมือนคำนามและเป็นประธานของประโยคได้

เช่น ตีมน้ำผึ้งจะช่วยทำให้ร่างกายสดชื่นได้

คำสันธาน

เป็นคำที่ใช้เชื่อมคำ ข้อความ ประโยค ให้ติดต่อกัน แบ่งคำสันธานตามหน้าที่ที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

ชนิดของคำสันธาน

๑. คำสันธานที่เชื่อมประโยคที่มีใจความคล้ายตามกัน

คำสันธานชนิดนี้จะเชื่อมประโยคหน้ากับประโยคหลัง
คำสันธาน เช่น และ ถ้า...แล้ว เมื่อ....ก็ หากว่าส่วนคำว่า
“กับ” เป็นได้ทั้งคำสันธานและคำบุพบท ดังนี้

- ฉันกับคุณยายไปวัด กับ เป็นคำสันธาน
(ประโยคความรวม)
- ฉันไปวัดกับคุณยาย กับ เป็นคำบุพบท
(ประโยคความเดียว)

๒. คำสันธานที่เชื่อมประโยคหน้าและประโยคหลังที่มี เนื้อความแย้งกัน

คำสันธานที่มักใช้ เช่น แต่ ทว่า แต่ทว่า แม้ แม้ว่า
กว่า...ก็ แต่สำหรับคำสันธานคำว่า แม้ จะเชื่อมประโยคหน้า
และประโยคหลังเป็นประโยคเดียวกัน เช่น แม้ฉันจะเรียน
ไม่เก่งฉันก็ตั้งใจเรียน

๓. คำสันธานที่เชื่อมประโยคหน้าและประโยคหลังที่มี เนื้อความ ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

คำสันธานที่มักใช้ เช่น หรือ หรือไม่ก็ ไม่...ก็
ไม่เธอก็ฉันต้องไปทำความสะอาดห้อง

คำสันธานที่เชื่อมประโยคหน้าและประโยคหลังที่มี
เนื้อความเป็นเหตุเป็นผล

เช่น จึง เลย จน เพราะ

เธอขยันอ่านหนังสือจึงสอบผ่าน

- เหตุ = เธอขยันอ่านหนังสือ
- ผล = (เธอ) สอบผ่าน

หน้าที่ของคำสันธาน

หน้าที่หลักของคำสันธานในภาษาไทย คือ เชื่อม
ประโยคตั้งแต่สองประโยคขึ้นไปรวมเป็นประโยคเดียวกัน

คำบุพบท

เป็นคำที่นำหน้าคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือ
คำวิเศษณ์ เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ของคำที่อยู่หลัง
คำบุพบทว่าเกี่ยวข้องกับคำที่อยู่ข้างหน้าอย่างไร แบ่งชนิด
ของคำบุพบทตามความสัมพันธ์กับคำอื่นได้ ๒ ชนิด

ชนิดของคำบุพบท

๑. คำบุพบทที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำกับคำ

เพื่อให้ประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

- บอกความเป็นเจ้าของ เช่น ปากกาสีแดงเป็นของน้องฉัน
- บอกเวลา เช่น เธอมาโรงเรียนตั้งแต่เช้า
- บอกความเกี่ยวข้อง เช่น แม่ให้เงินแก่ฉัน

๒. คำบุพบทที่ไม่แสดงความสัมพันธ์กับคำอื่น

เป็นคำบุพบทที่ขึ้นต้นประโยค ไม่มีความสัมพันธ์กับคำอื่นๆ ส่วนมากจะพบในบทประพันธ์ เช่น

- ดูกร ภิกษุทั้งหลาย ไซ้ว่าพระเทวทัตจะทำร้ายเรา.....
- ข้าแต่ พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตใน สวรรค์

หน้าที่ของคำบุพบท

๑. คำบุพบททำหน้าที่นำหน้าคำนาม เช่น คุณป้าไปตลาดกับคุณแม่

๒. คำบุพบททำหน้าที่นำหน้าคำสรรพนาม เช่น หนังสือของเธออยู่ที่ไหน

๓. คำบุพบททำหน้าที่นำหน้าคำกริยา เช่น ฉันจะกินเพื่ออยู่หรือจะอยู่เพื่อกินดินะ

๔. คำบุพบททำหน้าที่นำหน้าคำวิเศษณ์ เช่น เขาต้องรีบไปหาเธอโดยเร็ว

๕. คำบุพบททำหน้าที่นำหน้าประโยค เช่น เขามาหาฉันตั้งแต่ฉันยังไม่ตื่นนอน

คำวิเศษณ์

เป็นคำที่ใช้ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ เพื่อให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น คำวิเศษณ์สามารถแบ่งตามหน้าที่ขยายเพื่อบอกลักษณะต่างๆ สถานที่ จำนวน ได้ดังนี้

ชนิดของคำวิเศษณ์

๑. คำวิเศษณ์บอกเวลา

เช่น เข้า สาย บ่าย เย็น คำ

๒. คำวิเศษณ์บอกลักษณะต่างๆ

เช่น เสื้อสีดำ บ้านหลังใหญ่ ดอกไม้หอมอบอวล

๓. คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณของสิ่งของต่างๆ

เช่น มาก น้อย ทั้งหมด หนึ่ง สอง สาม

๔. คำวิเศษณ์บอกสถานที่

เช่น บน ล่าง เหนือ ใต้ ใกล้ ไกล

๕. คำวิเศษณ์ที่ใช้เรียกหรือขานรับ

เช่น ค่ะ ครับ จ้า

หน้าที่ของคำวิเศษณ์

ในภาษาไทยคำวิเศษณ์มีหน้าที่หลักในการขยายคำต่างๆ เพื่อให้คำนั้นๆ มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

- คนผอมมักจะไม่วิ่งของจูบิบ
(“ผอม” เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำนาม “คน”)
- เธอเองเป็นคนทำ
(“เอง” เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำสรรพนาม “เธอ”)
- น้องเรียนเก่ง
(“เก่ง” เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำกริยา “เรียน”)

คำอุทาน

เป็นคำที่เปล่งเสียงออกมาโดยไม่คำนึงถึงความหมาย แต่จะเน้นที่อารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด คำอุทานแบ่งได้เป็น ๒ ชนิด ดังนี้

ชนิดของคำอุทาน

๑. คำอุทานบอกอาการ

เป็นคำที่เปล่งเสียงออกมาตามความรู้สึกของผู้พูด ซึ่งไม่มีความหมาย เพียงแค่บอกอาการ และความรู้สึกข้างหลังคำอุทานชนิดนี้จะมีเครื่องหมาย ! ด้วย เช่น

- โธ ! = อุทานเมื่อมีอาการหรือรู้สึก สงสาร
- โอ๊ย ! = อุทานเมื่อมีอาการหรือรู้สึก เจ็บปวด
- หา ! = อุทานเมื่อตกใจ

๒. คำอุทานเสริมบท

มี ๓ ลักษณะ ดังนี้

๒.๑ คำอุทานเสริมบทที่เป็นคำสร้อยคำประพันธ์ มักจะอยู่ในบทร้อยกรองประเภท โคลง ร่าย เช่น

เสียงลือเสียงเล่าอ้าง อันใด พี้เอย

๒.๒ คำอุทานเสริมบทที่เป็นคำเสริมที่อยู่ระหว่างคำ เช่น เอ๋ย เอย เช่น

แมวเอ๋ยแมวเหมียว

๒.๓ คำอุทานเสริมบทที่เป็นคำเสริมเพื่อให้คำยาวขึ้น เช่น

อาบน้ำอาบท่า

หนังสือหนังสือ

หน้าที่ของคำอุทาน

๑. คำอุทานบอกอาการ เป็นคำที่ทำหน้าที่บอกอาการความรู้สึกของผู้พูด เช่น โอ๊ย ! เอ๊ะ!

๒. คำอุทานเสริมบทมีหน้าที่ช่วยเพิ่มน้ำหนักของคำ เช่น เมื่อไหร่จะบอกเขาเสียทีจะได้หมดเรื่องหมดราวกัน

๓. คำอุทานเสริมบทจะทำหน้าที่ประกอบข้อความในคำประพันธ์ เช่น แมวเอ๋ยแมวเหมียว

คำที่ควบกล้ำและคำที่ไม่ต้องควบกล้ำ

เป็นคำที่มักจะเขียนผิดหรือเข้าใจผิดเพราะเป็นคำควบกล้ำและไม่ใช่คำควบกล้ำ เช่น

คำที่ควบกล้ำ ร	คำที่ไม่ต้องควบกล้ำ ร
กระบะ	กะทัดรัด
กระเชอ	กะทันหัน
กระเดือก	กะทิ
กระดังงา	กะบัง
กระทะ	กะเทย
กระทิง	กะพง
กระท่อน	กะโหลก
กระเท่เร่	กะแดง
กระพี	กะเทาะ
กระเพาะ	กะหล่ำ
กระแนะกระแหน	กะหลาป่า
กระหมัดกระหม่อม	กะลาสี
กระวีกระวาด	กะปิ
สะพรั่งกล้ว	กะชวก

คำที่มีอักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะต้นสองตัวที่ประสมสระเดียวกัน ซึ่งเหมือนกับอักษรควบแต่จะแตกต่างกันที่วิธีการอ่านออกเสียง

ลักษณะของคำที่เป็นอักษรนำ พยัญชนะต้นจะมีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน จะเป็น **อักษรสูง** (ข ข ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห) หรือ **อักษรกลาง** (ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ) ส่วนพยัญชนะที่ตามมาเป็น**อักษรต่ำ**เดียว (น ญ ณ ย ร ล พ ว ม) เท่านั้น

การอ่านออกเสียงอักษรนำสองพยางค์จะออกเสียงพยางค์แรกเป็นเสียงสระอะ กึ่งเสียง

ส่วนพยางค์ถัดมาจะอ่านแบบมี ห นำ เช่น

องุ่น	อ่านว่า	อะ - หงุ่น
ตลาด	อ่านว่า	ตะ - หลาด

การอ่านคำอักษรนำ

๑. อักษรนำที่พยัญชนะตัวหลังเป็นอักษรต่ำเดียว
จะอ่านออกเสียงวรรณยุกต์เสียงเดียวกับพยัญชนะตัวแรก
ที่เป็นอักษรกลางหรืออักษรสูงที่มานำ เช่น

ตลาด อ่านว่า ตะ - หลาด

อักษรกลางนำอักษรต่ำเดียว เป็นต้น

๒. คำที่อ่านแบบอักษรนำที่มีพยัญชนะต้นที่เป็น
อักษรกลางหรืออักษรสูงนำอักษรต่ำเดียว ที่พยางค์หน้าไม่มี
สระใดๆ เลยให้อ่านออกเสียง สระอะ และพยางค์ท้ายจะต้อง
มี ห ผสมอยู่ด้วย เช่น

ขนม อ่านว่า ขะ - นนม

๓. ถ้าเป็น อ นำ ย จะมีเพียง ๔ คำ คือ อย่า อยู่
อย่าง ยาก

๔. ถ้าเป็น ห นำ อักษรต่ำเดียว จะออกเสียงกลืน
เป็นเสียงเดียว เช่น หมอน หมอก หยาบ

คำศัพท์
ก-ฮ

ก

ก พยัญชนะตัวแรกในภาษาไทย
อ่านออกเสียงว่า กอ จัดในหมวด
ไตรยางศ์เป็นอักษรกลาง

ก กา น. ใช้เรียกคำหรือพยางค์ที่มี
พยัญชนะต้นและสระโดยไม่มีตัว
สะกดว่า แม่ ก กา, มาตรา ก กา

ก ล้น. แล้ว, จึง, ย่อม. มักจะใช้เป็น
คำเชื่อมข้อความหรือประโยคที่
มีเนื้อความคล้อยตามกัน เช่น
พอเขาทำการบ้านเสร็จก็เล่นเกม

กก น. ชื่อหญ้าชนิดหนึ่งมักจะขึ้นใน
ที่ชื้นแฉะ นิยมนำมาสานเป็นเสื่อ
เรียก เสื่อกก, เรียกคำหรือพยางค์ที่
สะกดด้วย ก ข ค ฃ ว่าอยู่ในมาตรา
ตัวสะกดแม่ กก ก. กอดเอาไว้กับ
หน้าอก หรือประคองไว้กับหน้าอก

กิก น. พวก, หมู่, เหล่า

กกฎ น. กฎ

กง น. วง, สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะ
เหมือนวงล้อ, คำหรือพยางค์ที่มี
เป็นตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่ กง

กงการ น. เรื่อง, ธุระ, หน้าที่

กงจักร น. สิ่งของหรือวัตถุที่มีลักษณะ
เป็นวงกลม โดยรอบวงกลมจะมี
ลักษณะเป็นแฉกๆ

ก่งกึง ก. กิริยาอาการที่มึนๆ งงๆ จัด
เป็นคำสแลง

กงเต็ก น. เป็นคำที่ยืมมาจากภาษา
จีน หมายถึงบุญคุณ แต่ในภาษา
ไทยใช้เรียกการทำบุญให้แก่ผู้
ล่วงลับของคนจีน โดยมีการสวด
และเผากระดาษที่ทำเป็นข้าวของ
เครื่องใช้ต่างๆ เป็นต้น

กงสี น. หุ้นส่วน, บริษัท เป็นคำที่
ยืมมาจากภาษาจีนคำว่า กงซี
หมายถึงบริษัท

กงสุล น. ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่
มีหน้าที่ดูแลและช่วยเหลือคนใน
ชาติ โดยประจำอยู่ตามเมืองต่างๆ
ในต่างประเทศ

กข (กต, กตชะ) น. ดอกบัว (ตัดมา
จากคำว่า “บงกช”)

กขกร น. มือที่โหว่มีลักษณะเป็น
กระพุ่มเหมือนดอกบัว, ดอกบัว

กฎ (กต) น. ข้อบังคับ, ข้อกำหนดที่
ตั้งขึ้นเพื่อให้ปฏิบัติตาม

กฎกระทรวง น. ข้อบัญญัติที่รัฐมนตรี
แต่ละกระทรวงออกโดยอาศัย
อำนาจตามพระราชบัญญัติ

กฎเกณฑ์ น. ข้อกำหนดที่วางไว้เป็น
หลัก, หลักเกณฑ์

กฎธรรมชาติ น. ข้อกำหนดที่เกิดจาก
ธรรมชาติเป็นผู้กำหนด, ความเป็น
ไปของสิ่งทั้งหลายตามธรรมชาติ

ที่อยู่เหนือการควบคุมของมนุษย์
กฎบัตร น. ตราสารที่กำหนด จัด
 ระเบียบหน้าที่ขององค์กร

กฎมนเทียรบาล น. ระเบียบการ
 ปกครองในราชสำนัก, ข้อบัญญัติ
 พิเศษเกี่ยวกับพระราชฐาน และ
 พระราชวงศ์

กฎหมาย น. อำนาจของคนहु่มัก
 ใช้บังคับให้อีกฝ่ายทำตามที่หุ่
 ของตนต้องการ ซึ่งมักจะเป็น
 เรื่องไม่ถูกกฎหมาย

กฎแห่งกรรม น. ข้อกำหนดเกี่ยวกับ
 เรื่องกรรมและผลของกรรม ผลของ
 การกระทำที่ผู้กระทำต้องได้รับ

กฎหมาย น. ข้อกำหนดที่ใช้บริหาร
 ประเทศ บังคับให้ประชาชนปฏิบัติ
 ตาม เพื่อความสงบเรียบร้อยของ
 บ้านเมือง

กฎหมายพาณิชย์ น. ข้อกำหนดที่
 ว่าด้วยเรื่องการค้าและธุรกิจ
 ระหว่างเอกชน

กฎหมายแพ่ง น. ข้อกำหนดที่ว่าด้วย
 เรื่องความเกี่ยวพันระหว่างบุคคล
 ในเรื่องสถานะภาพ สิทธิ และหน้าที่

กฎหมายระหว่างประเทศ น. ข้อ
 ตกลง, กฎเกณฑ์ต่างๆ ระหว่าง
 ประเทศ

กฎหมายอาญา น. ข้อกำหนดของ
 การกระทำที่ถือเป็นความผิด และ
 โทษของการทำความผิด การ

กระทำผิดนั้นีผลกระทบต่อคน
 ส่วนมากในสังคม เพื่อให้สังคมสงบ
 จึงมีการกำหนดบทลงโทษของ
 ผู้ทำผิด ได้แก่ การริบทรัพย์ ปรับ
 ักขัง จำคุก และประหารชีวิต

กฎัยการศึกษา น. ข้อกำหนดที่ใช้
 เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยใน
 บ้านเมือง เช่น ในภาวะสงคราม
 เกิดจลาจลกลางเมือง การใช้กฎ
 ัยการศึกษา มักจะใช้ภายใต้การ
 ควบคุมของทหาร

กลืน (กะถิน) น. ไม้สะดึงที่เป็น
 กรอบไม้ ใช้ชิงผ้าเพื่อขยับเป็น
 จีวร, ผ้าที่นำมาถวายแด่พระสงฆ์
 ในช่วงจำพรรษา เรียกว่า ทอดกลืน

กลืนกาล (กะถินะกาน) น. ระยะ
 เวลาในช่วงเทศกาลกลืน คือ
 ตั้งแต่แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง
 กลางเดือน ๑๒

กลืนทาน (กะถินะทาน) น. การ
 ทอดกลืน

กต ก. ทับ, ช่ม, ดันไหล่ง น. ชื่อปลา
 ชนิดหนึ่งไม่มีเกล็ด, ชื่อนกชนิด
 หนึ่งที่มัลักษณะคล้ายเหยี่ยว, ชื่อ
 มาตราตัวสะกดที่คำหรือพยางค์มี
 ตัว จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ด
 ต ถ ท ธ ฅ ษ ส เป็นตัวสะกดว่า
 แม่กต หรือมาตรา กต

กตขี ก. บังคับให้อยู่ในอำนาจของตน
 มักจะใช้คู่กับคำว่า กตขีข่มเหง

ก
ข
ฃ
ค
ฅ
ง
จ
ฉ
ช
ซ
ฌ
ฎ
ฏ
ฐ
ฑ
ฒ
ด

ก

ข

ฃ

ค

ฅ

ฉ

ง

จ

ฉ

ช

ฌ

ฎ

ฏ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

ด

ด

ด

กตคอ ก. บังคับให้ โดยผู้ถูกบังคับ
ไม่มีปากเสียง ใช้ในความหมาย
เหมือนคำว่า กตหวั
กตจตุ ก. ใช้วัดกตตามจุดต่างๆ ของ
ร่างกายเพื่อบำบัดโรค
กตตัน ก. บีบคั้น
กตราคา ก. ทำให้ราคาน้อยลงกว่า
ราคาตามจริง
กตหวั ก. บังคับไม่ให้มีปากเสียง ใช้ใน
ความหมายเดียวกับคำว่า กตคอ
กตเวทิตา (กะตะเวทิตา) น. ความ
เป็นผู้สนองคุณท่าน ใช้คู่กับ
คำว่า กตัญญู
กตเวที (กะตะเวที) ว. ประกาศคุณ
ให้รู้ มักใช้คู่กับคำว่า กตัญญู
กตัญชลี (กะตันชะลี) ก. ยกมือไหว้
กตัญญูตา (กะตันญูตา) น. ความ
กตัญญู
กตัญญู (กะตันญู) ว. อุปการะรู้คุณ
ท่านที่ท่านทำให้ ใช้คู่กับคำว่า
กตเวที
กตานิหาร (กะตาพินิหาน) น.
อภินิหารที่ทำไว้แล้ว
กติกา น. กฎ ข้อตกลง, ข้อกำหนด
ที่สร้างขึ้นเป็นหลักในการปฏิบัติ
กถา น. คำอธิบาย, คำกล่าว, ถ้อยคำ
กถามุข น. ข้อความที่เป็นส่วนต้น
ของเนื้อเรื่อง, ข้อความนำเรื่อง
กถิกาคารย (กะถิกากาน) น.
อาจารย์ผู้ที่กล่าว

กทลี (กะทะลี) น. กล้วย
กน น. ใช้เรียกคำหรือพยางค์ที่สะกด
ด้วย ญ ฌ น ร ล พ ว่า มาตรา
กน หรือแม่กน, คอย เผ้า เป็นคำ
ภาษาโบราณ
กนก (กะหนก) น. ทองคำ
กัน น. ส่วนที่อยู่ด้านล่างหรือส่วน
ท้ายของลำตัว, ส่วนล่างสุดของ
ภาชนะ เช่น กันจาน
กันกบ น. ส่วนที่อยู่ปลายสุดของ
กระดูกสันหลังลงมาทางด้านล่าง
กันกระดก ว. ใช้เป็นสำนวน หมายถึง
ลืมหัด เพราะถูกเป็นยอ
กันกุฎี ว. ภาษาพูดเปรียบเทียบกับว่า
คนที่สนิทเป็นที่วางใจได้
กันครัว ว. ไม่ได้ออกหน้าออกตา
กันบึ้ง น. ส่วนที่อยู่ลึกสุดหรือได้สุด
เช่น กันบึ้งของหัวใจ
กันปล่อง น. ชื่อยุ่งชนิดหนึ่งที่เป็น
พาหนะนำโรคไข้มาลาเรีย
กันปอด น. กันที่ไม่ค่อยมีเนื้อ, กัน
ที่เล็กผิดปกติ
กันร้อน ก. นั่งอยู่ที่ไหนไม่ได้นาน
กันหนัก ก. นั่งอยู่ที่ไหนนานๆ ไม่ยอม
ลุกไปไหนง่ายๆ
กันหอย น. รอยเส้นที่วนเข้าหาจุด
ศูนย์กลาง เช่น รูปกันหอยที่นิ้วมือ
กนิษฐ์ (กะนิค) น. น่อง ว. น้อยที่สุด
กนิษฐภคินี น. น้องสาว
กนิษฐภาดา น. น้องชาย

กนิษฐา น. นีวก้อย, น้องสาว

กบ น. คำที่ใช้เรียกคำหรือพยางค์ที่สะกดด้วย บ ป พ ฟ ภ ว่า มาตรา กบ หรือแม่กบ, ชื่อสัตว์ชนิดหนึ่ง เป็นสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำคล้ายคางคก, เครื่องมือของช่างไม้สำหรับเอาไวใส่ไม้, ชื่อพันธุ์ของทุเรียน

กบฏ (กะบด) ก. ทรยศ, ประทุษร้ายต่อประเทศ น. ผู้ทรยศ, ผู้ที่ทำการประทุษร้ายต่อประเทศ

กบดาน ก. ทำทางนอนหงายพาดกับพื้นใต้น้ำของจระเข้, การหลบซ่อนตัวไม่ออกมา

กบทุ น. ไม้ข่มหัวกลอนที่ทาดบนสันหลังคา

กบาล น. ส่วนกลางของกะโหลกศีรษะ

กบินทร์ น. พญาสิง, ผู้เป็นใหญ่ของลิง

กบิล น. ลิง, ระเบียบ, กระบวน, วิธีการ

กบี่ (กะปี่) น. ลิง มักจะเขียนเป็นกระปี่

กบฏ (กะบุน) ก. แต่ง, ประดับ

กบเลือกนาย น. เป็นสำนวนหมายถึงคนที่ต้องการเปลี่ยนเจ้านายอยู่เรื่อยๆ

กปิ น. ลิง

กบิตัน น. กัปตัน, นายเรือ, หัวหน้าหมู่ชน

กม น. ใช้เรียกคำหรือพยางค์ที่สะกดด้วย ม ว่า มาตรา กม หรือแม่กม

กัม ก. น้อมตัวให้ต่ำลง

กัมๆ เงยๆ ก. กัมบ้างเงยบ้าง

กัมหน้า ก. ต้องจำทน

กัมหน้ากัมตา ก. ทำโดยที่ไม่สนใจมองดูอย่างอื่น

กัมทัว ก. น้อมหัวลงเพื่อแสดงกิริยาเคารพ

กมล น. ดอกบัว, หัวใจ

กมลลา (กะมะลา) น. ชื่อฉันทชนิดหนึ่ง "กมลฉันท", พระลักษมี, ความรุ่งเรือง

กมลასัน (กะมะลาด) น. ผู้ที่มีบัวเป็นที่นั่ง หมายถึง พระพรหม

กมุท (กะมุต) น. บัว

กร (กอน) น. มือ, ผู้ทำ

กรกช (กอรกะด) น. กระพุ่มมือ, ดอกบัว ก. ให้

กรกฏ (กอรกะด) น. ปู่, ชื่อของกลุ่มดาวรูปปู

กรกฏาคม (กะระกะตาคม) น. ชื่อของเดือนที่ ๗ ตามสุริยคติ ที่เริ่มต้นเดือน ๑ คือ เดือนมกราคม

กรง น. สิ่งที่ทำเป็นซี่ๆ ล้อมรอบไว้สำหรับขังสัตว์

กรณี (กะระณี, กอระณี) น. เรื่อง, เหตุ, คดี

กรณีย์, กรณียะ น. กิจ ว. อันควรทำ, พึ่งทำ

กรณียกิจ น. หน้าที่อันพึงกระทำ

กรด น. สารอย่างหนึ่งมีรสเปรี้ยว สามารถกัดกร่อนทำให้สิ่งของบางอย่างเปลี่ยนแปลงสภาพไป, ภาชนะที่ใส่น้ำของพราหมณ์ มีลักษณะคล้ายกับคนโทแต่มีฝาปิด ว. มาก, ยิ่ง เช่น ผลาดเป็นกรด

กรณ ก. หายใจที่มีเสียงดังในลำคอ ขณะที่ยหลับ

กรบ น. เครื่องมือแทงปลา ทำจากไม้ไผ่เหลาเป็นซี่ๆ ๓ ซี่ ตรงปลายสานด้วยเหล็กรวมเข้าด้วยกัน

กรพินธุ์ (กอรพิน) น. ทับทิม

กรม น. หมู่, เหล่า, หมวด, ส่วนราชการ รองมาจากกระทรวง, หน่วยงานของฝ่ายทหาร ก. ระทมใจ, อាកารเจ็บอยู่ภายในเรื่อยไป

กรมการ (กรมมะกาน) น. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครองในสมัยโบราณ เช่น ปกครองหัวเมือง เรียกว่า กรมการเมือง

กรมท่า ว. สิ้นน้ำเงินเข้มเรียกว่า สีกรมท่า น. ส่วนราชการในสมัยก่อนที่มีหน้าที่เกี่ยวกับต่างประเทศ และการปกครองเมืองท่า

กรมธรรม์ (กรมมะหัน) น. เอกสารสัญญาที่ทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

กรมธรรม์ประกันภัย น. เอกสารที่ผู้รับประกันภัยออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย เพื่อเป็นหลักฐานใน

การรับประกันภัย

กรมนา น. กรมหนึ่งในจุลศตมภในสมัยก่อน ที่ดูแลรักษานาหลวง เก็บภาษีอากรเกี่ยวกับข้าว

กรมพระคลัง น. กรมหนึ่งในจุลศตมภในสมัยก่อนมีหน้าที่เกี่ยวกับการคลัง

กรมวัง น. กรมหนึ่งในจุลศตมภ ในสมัยก่อนมีหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาพระราชมนเทียร พระราชวังกิจการในพระราชสำนัก

กรรไกร น. เครื่องมือใช้สำหรับตัด จะเหมือนใบมีด ๒ อันประกบกัน โดยจะมีใบมีด ๒ อันที่ขอบคมจะเข้าหากัน

กรรชิง น. เครื่องประดับยศของเจ้านายขุนนาง มีรูปร่างคล้ายร่ม แต่คันทือจะยาวกว่า บุด้วยผ้าสีต่างชนิดกันตามลำดับชั้นยศ

กรรเชียง น. เครื่องพยุ่น้ำ ทำให้เรือแล่น ก. ท่าทางการว่ายน้ำที่นอนหงายคล้ายกับกรรเชียงเรือ

กรรโชก ก. ช่มชู่ให้หาวดกล้ว

กรรฐ์, กรรฐา (กัน, กันถา) น. คอ

กรรณ (กัน) น. หู, ใบหู

กรรณิกา น. ซอฟ้า, ดอกไม้

กรรณิการ์ (กันนิกา) น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ดอกมีกลิ่นหอม กลีบดอกมีสีขาว ก้านดอกสีแดงใช้ย้อมผ้าได้

กรรตุ (กัตตุ) น. ผู้ทำ

กรรบิด (กันบิด) น. มีด

กรรม (กำ) น. การกระทำ, กิจ, การกระทำที่ส่งผลร้ายมาถึงปัจจุบันและอนาคต, บาป, ความตายใช้ในคำว่า ถึงแก่กรรม

กรรมกร น. คนที่ต้องใช้แรงงาน

กรรมการ น. คนที่ได้รับการแต่งตั้งหรือรับเลือกให้ทำงานเป็นคณะทำงานบางอย่าง หรือกิจการบางอย่าง

กรรมคติ (กัมมะคะติ) น. ทางที่ไปแห่งกรรม

กรรมฐาน (กัมมะถาน) น. การทำสมาธิเพื่อให้ใจสงบในพระพุทธศาสนา

กรรมบถ (กัมมะบถ) น. ทางแห่งกรรมในพระพุทธศาสนา มี ๒ ทาง คือ กุศลกรรมบถ ๑๐ และอกุศลกรรมบถ ๑๐

กรรมพันธุ์ น. กรรมที่ก่อเนื่องกันในช่วงศ์ตระกูล เช่น คุณปู่เป็นคนตาสีน้ำตาล ลูกหลานก็จะมีตาสีน้ำตาลด้วย

กรรมวาจา น. คำประกาศท่ามกลางพระสงฆ์

กรรมวิธี น. วิธีการดำเนินการที่เปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นเป็นลำดับในการดำเนินการ

กรรมวิบาก น. ผลของกรรม

กรรมเวร น. การกระทำที่เคยทำไว้แต่ก่อน แต่ส่งผลร้ายถึงปัจจุบันและอนาคต

กรรมสิทธิ์ น. ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทุกอย่าง

กรรมาชีพ น. คนที่เลี้ยงชีพด้วยการกระทำโดยใช้แรงงาน

กรรมาธิการ น. คนที่มีฐานะสูงกว่ากรรมกร, กรรมกรใหญ่, คนที่ได้รับเลือกให้ทำกิจการที่สำคัญเฉพาะเรื่อง

กรรมมาร (กัมมาน) น. ช่างทอง

กรรสะ ก. โอ

กรรแสง ก. ส่งเสียงร้อง

กรรโชก ก. ชูให้กลัวด้วยวาจา, ทำให้คนอื่นส่งทรัพย์สินมีค่าให้ตัวเอง

กรวด น. ก้อนหินขนาดเล็กที่ใหญ่กว่าเม็ดทราย, ชื่อของดอกไม้เพ็ญที่พุ่งขึ้นไปสูง และมีหาง

กรวดน้ำ ก. หลั่งน้ำเพื่อแผ่ส่วนบุญ

กรวย น. สิ่งของที่มีฐานรูปกลมแล้วยาวเรียวแหลมขึ้นไปหายอดเรียกว่า ทรงกรวย, เรียกต้นไม้ที่มักจะอยู่ริมคลอง น. มีใบคล้ายใบจำปี ก. ทางด้วยเหลน เช่น กรวยปลา

กรวยเชิง น. ชื่อลายชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายรูปทรงกรวย มักจะทำเป็นลายของผ้า, ชายผ้าหรือปลายเส้า

กรวิก (กระวิก, กอระวิก) น. นกการเวก, ชื่อของภูเขาชั้นที่ ๓ ในหมู่เขาสัตบริภัณฑ์ที่ล้อมรอบเขาพระสุเมรุ

กรอ ก. ม้วนด้ายเข้าหลอดด้วยในหรือเครื่องจักร, แสดงกิริยาเจ้าชู้, แต่งให้เรียบ เช่น กรอไม้, กรอฟันว. เชิญใจ

กร้อ น. เครื่องสาน ลักษณะคล้ายปุงกี ใช้ตีน้ำในเรือ

กรอก ก. เทลงในช่องแคบ, ลงข้อความหรือจำนวนตัวเลข

กรอง ก. ร้อย เช่น กรองมาลัย, ถัก, การนำเอาของละเอียดออกจากของหยาบ

กรองทอง น. ผ้าชนิดหนึ่ง เป็นผ้าโปร่งที่ทอด้วยไหมทอง

กร่อน ก. สึกหกร, ร้อยหกร, หมดไปทีละน้อยๆ

กรอบ ว. เปราะหรือแตกเป็นชิ้นเล็กๆได้ง่าย น. ขอบเขตที่กำหนด, สิ่งที่อยู่ริมวัตถุสิ่งของ

กรอบหน้า น. เครื่องประดับรูปกระจังใส่ตรงหน้าผาก

กรอบเค็ม น. ชื่อขนมที่มีรสหวานเค็ม ทำจากแป้งหมี่ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ทอดกรอบแล้วคลุกเคล้ากับน้ำตาลเคี้ยว โดยจะใส่รากผักชี กระเทียม พริกไทย และเกลือโซลกรวมกัน

กรอบเข็ดหน้า น. ไม้ที่เป็นกรอบประตูหรือวงกบหน้าต่าง

กรอม ว. คลุมยาลงมาเกิน, จับซ้ำระทมใจ

กร้อย ว. ไม่สนุก, รสชาติที่ไม่จี๊ดสนิทหรือไม่หวานสนิท เพราะมีรสเค็มเจือ

กระ น. ชื่อเต่าทะเลชนิดหนึ่ง มีขนาดใหญ่, จุดสีดำหรือสีน้ำตาลที่ขึ้นประปรายบนผิวของคน สัตว์ สิ่งอื่นๆ, ชื่อต้นไม้ชนิดแข็ง มีเมล็ดน้ำมากั้วรับประทานได้ เรียกว่า ลูกกระ

กระงกกระงัน ว. งกๆ จังๆ เป็นภาษาที่ใช้ในสมัยโบราณ

กระร่งกระแตง ว. เคลื่อนไหวไม่ถนัดเนื่องจากร่างกายไม่แข็งแรง, ไม่มั่นคง, คลอนแคลน

กระเจ้ากระงอด ว. โกรธอย่างแสนงอน, เจ้างอด

กระจก น. แก้วที่เป็นแผ่น, โรคเกี่ยวกับต่อตาชนิดหนึ่งเรียกว่าต่อกระจก

กระจกเงา น. แก้วที่เป็นแผ่นด้านหลังเคลือบด้วยปรอทหรือโลหะเงินใช้เพื่อส่องหน้า ฯลฯ

กระจกตา น. ส่วนใสของดวงตา มีลักษณะเป็นรูปกลมแบนสีใส ด้านหน้านูนออก พื้นหลังเว้า

กระจกนิรภัย น. กระจกที่มีความทนทานต่อแรงกระแทกได้มากกว่า

กระจกธรรมดา เมื่อแตกจะเป็นเม็ดเล็ก ไม่แหลมคม เหมือนเศษกระจกทั่วไป จึงทำให้ไม่เป็นอันตราย นิยมนำมาใช้เป็นกระจกรถยนต์

กระจกนูน น. กระจกที่มีลักษณะเป็นรูปโค้ง ด้านที่นูนจะเป็นด้านหน้า ส่วนด้านที่เว้าจะเป็นด้านหลัง เมื่อมันสะท้อนแสง จะได้ภาพเสมือนหัวตั้ง

กระจกฝ้า น. กระจกโปร่งแสงที่แสงสามารถลอดผ่านได้ แต่ตาไม่สามารถมองเห็นอีกข้างหนึ่งได้

กระจกหุง น. กระจกแผ่นสี่เหลี่ยมสีต่างๆ ที่นำมาประดับวัตถุเครื่องใช้หรืออาคาร

กระจกเว้า น. กระจกที่มีลักษณะเป็นรูปโค้ง หรือกระจกโค้งเข้า เมื่อเกิดการสะท้อนของแสง ภาพที่ได้จะเป็นภาพหัวกลับ

กระจง น. สัตว์ชนิดหนึ่งคล้ายกวาง แต่ไม่มีเขา ตัวเล็ก สูงประมาณ ๓๐-๓๕ เซนติเมตร

กระจร น. ต้นสลิค ก. ฟุ้งไป

กระจอก น. นกชนิดหนึ่งตัวเล็ก ปากหนา ขนลาย มักอาศัยอยู่ตามชายคาบ้านและในป่า

กระจอกงอกง่อย ว. ยากจน, ต่ำต้อย ด้อยค่า, ไม่เท่าเทียม

กระจอกเทศ น. นกชนิดหนึ่ง มีขนาดใหญ่ บินไม่ได้ วิ่งได้เร็ว ประเทศไทยนำมาเพาะเลี้ยงไว้เป็นอาหาร

กระจองห้อง ว. อาการหงอยเหงา, ไม่สดชื่น, การนั่งยองๆ

กระจองอแง ว. เสียงเด็กร้องไห้ ทำให้เกิดความรำคาญ

กระจอนหู น. ตุ่มหู

กระจ้อย ว. เล็กๆ, จ้อย, เล็กน้อย

กระจ้อยร่อย ว. น้อยๆ, เล็กมาก

กระจะ ว. ชัดเจนแจ่มแจ้ง, แจ่มชัด

กระจิง น. ปลาชนิดหนึ่ง เหมือนปลาตีนแต่ตัวใหญ่กว่า อยู่ในน้ำกร่อยและน้ำเค็ม, ชื่อลายไทยแบบหนึ่งเป็นลายที่มักจะเป็นเครื่องประดับตามขอบ

กระจัด ก. โล่ออกไป, แยกย้ายออกไป กระจัดผลงมาจากคำว่า ขจัด

กระจัดกระจาย ว. แตกกระจายไม่รวมอยู่ในพวกเดียวกัน, แตกข่าน

กระจับ น. ชื่อไม้พุ่มชนิดหนึ่ง มีฝักเมื่อฝักแก่จะเป็นสีดำ ลักษณะคล้ายเขาควาย เนื้อข้างในเป็นสีขาว รสหวานรับประทานได้, ที่ใส่เป็นกระาะของนกมวย เพื่อป้องกันอวัยวะที่อยู่หว่างขา

กระจับปั้ง น. เครื่องที่ทำด้วยเงินทอง หรือนาก ใช้ปิดของลับของเด็กผู้หญิง กระจับปั้ง เรียกว่า จับปั้ง

ก

ข

ฃ

ค

ค

ฅ

ง

จ

ฉ

ช

ช

ฌ

ญ

ฎ

ฏ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

กระจับปี - กระเจาะ

กระจับปี น. เครื่องดนตรีที่ใช้ตีต
ลักษณะคล้ายพิณ มี ๔ สาย

กระจำ น. จักที่ใช้ชักข้าวหรือแกง
ทำมาจากกะลามะพร้าว

กระจ่าง ก. ชัดเจน, แจ่มแจ้ง, สว่าง

กระจาด น. เครื่องสานชนิดหนึ่ง
เป็นภาชนะที่มีลักษณะเตี้ยๆ
ปากกว้าง ก้นสอบ

กระจาน น. แผ่นโลหะหรือตะกั่ว มี
ขนาดเล็กๆ ติดอยู่ปลายเบ็ดตกปลา

กระจาบ น. ช้อนชนิดหนึ่ง มีขนาดเล็ก
ปากหนา ตัวผู้จะมีขนสีเหลือง
ตรงหัว

กระจาย ก. ทำให้แยกออกจากกัน,
แยกออกจากกันไปในที่ต่างๆ

กระจายเสียง ก. การส่งเสียงให้
แพร่ออกไป

กระจายหางดอก น. ชื่อว่านชนิดหนึ่ง
ไม่มีหัว มีลักษณะต้นและใบเหมือน
ผักบุ้งเทศ เชื่อกันว่านำเมล็ดมาตำ
ละลายกับสุราเพื่อใช้เป็นยาทาแก้
พิษสุนัขบ้าได้

กระจิต ว. เล็กน้อย

กระจิบ น. นกชนิดหนึ่ง มีขนาดเล็ก
มีขนสีน้ำตาล บริเวณหน้าอกเป็น
ขนสีขาวนวลหรือสีเทา มีเสียงร้อง
“จิบๆ”

กระจิริต ว. เล็กมาก

กระจิว ว. เล็กๆ, เล็กนิดเดียว, จี๋วๆ

กระจิวหลิว ว. เล็กมาก

กระจุก น. สิ่งที่รวมกันเป็นกลุ่ม,
ลักษณะนามของที่มัดรวมกัน เช่น
กระเทียม ๑ กระจุก ก. รวมกัน
อยู่เป็นกลุ่ม

กระจุกกระจิก ว. เบ็ดเตล็ด คละกัน
บ้างก็เรียกว่า จุกจิก

กระจุกกระจุย ว. กระจายออกอย่าง
ไม่เป็นระเบียบ

กระจุงกระจิง ก. กิริยาที่พูดคุยก
กันเบาๆ ทำเสียงเล็กเสียงน้อย
น่าเอ็นดู

กระจุ่มกระจุ่ม ว. เล็กๆ น้อยๆ น่ารักๆ
บางทีก็เรียกว่า จุ่มจุ่ม

กระจุย ว. กระจายออกไปแบบยุ่งๆ

กระจุยกระจาย ว. กระจายออกไป
อย่างยุ่งเหยิง

กระजू น. เครื่องจักสานชนิดหนึ่ง
ทำมาจากไม้ไผ่ มีลักษณะคล้าย
กับหม้อที่มีคอสูง ใช้สำหรับดัก
ปลาไหล, อีजू

กระजूกระजू ว. อาการที่พูดคุยก
กันเบาๆ ด้วยความสนิทสนม, จู้จี้

กระจุต น. ชื่อพันธุ์ไม้ล้มลุกชนิด
หนึ่ง ลำต้นกลวง มีเยื่ออ่อนหยุ่น
คันเป็นข้อๆ นำมาใช้สานเสื่อ
กระสอบ หรือกระเป่า

กระเจิดกระเจิง ว. แตกจากหมู่,
เตลิดไป

กระเจาะ น. ชื่อพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งที่นำ
เปลือกมาทำเชือกทอกระสอบ

กระเจี๊ยบ น. ชื่อพันธุ์ไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง นำมาทำอาหารได้

กระเจี๊ยว น. ชื่อพันธุ์ไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง คล้ายกับต้นกระชายแต่มีดอกสีขาว ชมพู ม่วง

กระแจะ น. ชื่อพันธุ์ไม้พุ่มชนิดหนึ่ง, ผงเครื่องหอมที่นำมาทาหรือเจิม

กระโจน ก. กระโดดพุ่งลงไปอย่างรวดเร็ว

กระโจม ก. โดมเข้าใส่อย่างรวดเร็ว

น. เครื่องกำบังแดด ลม ที่มียอดเหมือนกับซุ้ม

กระโจมทอง น. กุบช้าง (ที่นั่งบนหลังช้าง)

กระโจมไฟ น. ประภาคาร, หอส่องที่มีไฟเป็นสัญญาณในการเดินเรือ

กระโจมอก ก. นุ่งผ้าขึ้นสูงเลยหน้าอกเพื่อปิดอก

กระฉอก ก. ของเหลวที่กระเพื่อมออกมาจนล้นเพราะแรงสั่นสะเทือน

กระฉ่อน ว. ลือไปทั่ว, อื้อฉาวไปทั่ว

กระฉับกระฉ่าง ว. คล่องแคล่ว ว่องไว

กระฉิง น. การชิง, เครื่องที่เข้ากระบวนแห่ของหลวงชนิดหนึ่ง

กระฉีก น. ชื่อเรียกขนมหวานชนิดหนึ่งที่ทำมาจากมะพร้าวขูดนำไปเคี้ยวกับน้ำตาล แล้วนำไปเป็นไส้ขนมหรือรับประทานกับข้าวเหนียวมูล

กระฉูด ก. ของเหลวหรือน้ำที่พุ่งออกไปอย่างแรง

กระเเดด น. ชื่อเรียกไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง เป็นไม้เนื้อ ลำต้นจะมีพองน้ำสีขาวหุ้มอยู่ เวลานั้นมารับประทานจะนำพองน้ำออก, ผักกึ้นนอน (คำสุภาพ)

กระชง ว. อาการที่ประหม่า

กระชดกระช้อย ว. ชดช้อย

กระช้อยนางรำ น. ชื่อเรียกไม้พุ่มชนิดหนึ่งอยู่ในจำพวกถั่ว มีใบย่อยกระดิกไปมาได้

กระซอน น. ภาชนะชนิดหนึ่งที่มีลักษณะเป็นตาข่ายถี่ๆ นำมาใช้กรองสิ่งต่างๆ

กระซัง น. ที่บัง, กันสาดที่เปิดปิดได้, อุปกรณ์ที่ใช้ขังสัตว์น้ำไว้ในน้ำ, กระจัง

กระซังหน้าใหญ่ ว. ออกหน้ารับเองทุกอย่าง

กระชั้น ว. ใกล้ชิดมาก

กระชับ ก. ทำให้แน่น, แนบสนิสน. ชื่อเรียกไม้ล้มลุกชนิดหนึ่งเป็นวัชพืชชอยอยู่ในทุ่งนา

กระชาก ก. ดึงด้วยความแรงและเร็วมาก, พุดห้วน ไม่มีหางเสียง

กระชาย น. ชื่อไม้ล้มลุกชนิดหนึ่งเป็นสมุนไพรและนำหัวมาทำอาหาร

ก

ข

ฃ

ค

ก

ฅ

ง

จ

ฉ

ช

ซ

ฌ

ญ

ณ

ด

ต

ท

ถ

ณ

ด

ก

ข

ช

ค

ก

ข

ง

จ

ฉ

ช

ช

ฉ

ญ

ฎ

ฏ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

กระซิง น. เครื่องประกอบยศของ
เจ้านายที่ถือเข้าในกระบวนแห่
ของหลวง

กระซุก น. ภาษาสนทนาระหว่าง
ใช้สำหรับบรรจุนุ่นหรือถ่าน

กระซุ่มกระซวย ว. สดชื่น,
กระปรี้กระเปร่า

กระเซอ น. ภาษาสนทนาที่มีลักษณะ
คล้ายกับกระจาดแต่เล็กกว่า

กระเซอกันรั้ว ว. ไม่ประหยัด สรุ่ยสร่าย

กระเช้า น. ภาษาสนทนาที่มีหูสองข้าง
ไว้สำหรับหิ้ว

กระเช้าสวรรค์ น. ชิงช้าสวรรค์

กระเช้าสีดา น. ชื่อเถาไม้เลื้อยชนิด
หนึ่ง เมื่อผลแก่จะแตกออกมา
เหมือนกับกระเข้าใบเล็กๆ นำราก
มาทำยา

กระเชียง น. เครื่องพยุหน้ำให้เรือเคลื่อน
ไปได้คล้ายกับแจว, การกระเชียง

กระแซง น. ชื่อเรียกเรือบรรทุกชนิด
หนึ่ง, เครื่องบังแดด และฝนน้ำใบ
จากมาเย็บเป็นแผง

กระซอก ว. พุดกระแทกเสียงทำให้
ตกใจหรือกลัว

กระซอกซอกฮาก ว. อาการพุดจา
กระซอกเสียงไม่น่าฟัง

กระซิก ก. ค่อยๆ เบียดเข้าไป
ว. อาการที่ร้องให้เสียงเบาๆ

กระซิบ ก. พุดด้วยเสียงเบาๆ

กระซิบกระซาบ ก. พุดด้วยเสียง
ที่เบาๆ เพื่อไม่ให้คนอื่นได้ยิน

กระชู้ น. ชื่อเรียกสัตว์ชนิดหนึ่งคล้าย
กับแรดแต่มีขนาดเล็กกว่า มีมือ
สองมือ

กระเซ็น ก. ของเหลวที่กระเด็นเป็น
ฝอยๆ

กระเซอะกระเซิง ว. ไปแบบไม่มี
จุดหมาย, ไปแบบซัดเซ

กระเช้า ก. พุดจาเย้าแหย่

กระเซิง ว. รกรุ่งรัง

กระแซะ ก. ขยับเบียดเข้าไปใกล้ๆ

กระถุ่มพี น. คนมั่งมี

กระดก ก. ทำให้ปลายข้างหนึ่งยกขึ้น

กระดัง น. ภาษาสนทนาที่มีลักษณะแบน
ขอบกลม ใช้ตากอาหารหรือ
ผัดข้าว

กระดอง น. เรียกส่วนที่แข็งที่หุ้มตัว
สัตว์บางชนิด

กระดอน ก. สะท้อนขึ้นมา

กระดังงา น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งที่
มีขนาดเล็ก ดอกสีเหลือง มีกลิ่น
หอมมาก

กระดาก ก. ไม่กล้าพุดหรือทำเพราะ
ตะขิดตะขวงใจ

กระด้าง ว. กิริยาท่าทางไม่อ่อนหวาน
น. ชื่อพันธุ์ของถั่วชนิดหนึ่ง

กระด้างกระเดื่อง ว. ไม่อ่อนน้อม, แข็ง
กระดังกลาง ว. ไม่มีมารยาท, สัปดน

กระดาด น. ชื่อเรียกไม้ล้มลุกชนิดหนึ่งที่มัลักษณะคล้ายต้นบอนหรือเผือก ลำต้นนำมาทำยา

กระดาน น. เรียกไม้ซุงที่เลื่อยออกมาเป็นแผ่นๆ, ชื่อเรียกกึ่งทะเลชนิดหนึ่งว่า กั้งกระดาน

กระดานชนวน น. กระดานที่ทำมาจากแผ่นหินชนวนหรือไม้ทาสุมกใช้สำหรับเขียนหนังสือ

กระดานดำ น. กระดานที่มีขนาดใหญ่สีดำ เป็นอุปกรณ์การสอนของครูอาจารย์

กระดานโต้คลื่น น. แผ่นกระดานที่ใช้สำหรับการเล่นบนคลื่น โดยที่คนเล่นจะยืนอยู่บนแผ่นกระดาน

กระดานถีบ น. แผ่นกระดานที่ใช้ในการถีบบนเลนเพื่อเก็บหอย

กระดานไฟ น. แผ่นกระดานสำหรับการนอนอยู่ไฟหลังคลอดลูก

กระดานลื่น น. กระดานที่ตั้งสูงแล้ววางทอดเอียงลงมาต่ำติดพื้นให้เด็กนั่งไถลตัวลงมา เป็นเครื่องเล่นของเด็กๆ

กระดานหก น. เครื่องดักสัตว์ชนิดหนึ่งที่ทำมาจากไม้กระดาน, ชื่อเครื่องเล่นของเด็กๆ

กระดานไหร น. กระดานที่หมอดูหรือโหรใช้ในการคำนวณฤกษ์ยามในการพยากรณ์

กระดาม น. วัตถุที่มีลักษณะเป็นแผ่นบางๆ ทำมาจากเยื่อเปลือกไม้หรือเศษผ้า ใช้ในการเขียน พิมพ์ ห่อของ หรืออื่นๆ

กระดามแก้ว น. กระดามที่มีเนื้อใส

กระดามข่อย น. กระดามที่ทำมาจากเปลือกข่อย ใช้ทำสมุดไทย

กระดามไซ น. กระดามที่ทอใบไซใช้ในการทำเป็นแบบลวดลายหรือพิมพ์อัดสำเนา

กระดามเงินกระดามทอง น. กระดามที่เป็นสีเงินสีทองที่คนจีนนำไปเผาในพิธีไหว้เจ้าหรือไหว้บรรพบุรุษ

กระดามชำระ น. กระดามที่ใช้ในห้องน้ำหรือใช้เช็ดอื่นๆ

กระดามซับ น. กระดามที่มีเนื้ออยู่ยใช้ซับน้ำหมึกหรือน้ำ

กระดามทราย น. กระดามที่มีด้านหนึ่งเป็นเม็ดเหมือนทราย ใช้สำหรับขัดไม้หรือสิ่งอื่นๆ ให้เรียบ

กระดามฟาง น. กระดามที่ทำมาจากฟางข้าว

กระดามว้าว น. กระดามที่ใช้ในการทำว้าว มีสมบัติเหนียว บางไหมโปรงลมรั่วไม่ได้

กระดามสา น. กระดามที่ทำมาจากเปลือกต้นกระสา นิยมนำไปทำร่ม

กระด้ากระด้าง ว. สีส้มไม่เสมอกัน
ต่าง ต่างๆ

กระดิก - กระเดือก

ก

ข

ฃ

ค

ก

ฃ

ง

จ

ฉ

ช

ฌ

ฉ

ญ

ฎ

ฏ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

กระดิก ก. อาการที่เคลื่อนไหวเล็กน้อย
กระดิกกระเดี้ย ว. พอที่จะเคลื่อนไหวได้บ้าง
กระดิง น. เครื่องที่ทำให้เกิดเสียง ทำมาจากโลหะคล้ายกับระฆังแต่เล็กกว่า
กระดิง ก. ค่อยๆ คืบไปที่ละน้อย
กระดี่ น. ชื่อเรียกปลาน้ำจืดชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายกับปลา สลิดแต่ตัวเล็กกว่า, ชื่อเรียกปลาที่ใช้ใส่ไม้
กระดิง น. เครื่องที่ทำให้เกิดเสียง ทำมาจากไม้หรือโลหะ ใช้คล้องที่คอวัว ควาย
กระดืบ ก. กิริยาการเคลื่อนไหวเหมือนหนอน ค่อยๆ คืบไป
กระดุกกระดิก ว. ไม่อยู่นิ่งขยับไปมาตลอดเวลา, ดุกดิก
กระดุงกระดิง ว. ทำทางสะบัดสะบั้ง, ตีตื้น
กระดุม น. เครื่องที่ใช้กลัดเสื้อผ้าเพื่อไม่ให้แยกออกจากกัน
กระดุก น. โครงของร่างกายที่แข็งแรง
กระดุก น. โครงของร่างกายที่แข็งแรง
กระดุกกบ น. ชื่อไม้พุ่มชนิดหนึ่ง ดอกออกเป็นช่อๆ สีขาว, ต้นกระพัดแม่มาย
กระดุกขัดมัน (สำ) ขี้เหนียวมาก, ตระหนี่มาก

กระดุกแข็ง (สำ) ว. ตายยาก
กระดุกดำ น. ส่วนที่ลึกที่สุดของกระดุก เมื่อเผาแล้วจะเป็นสีดำ
กระดุกร้องได้ น. ผลสะท้อนของมาตรการที่จับคนทำผิดมารับโทษได้ เหมือนว่ากระดุกของคนตายมาร้องบอก
กระดุกสันหลัง น. กระดุกที่อยู่ตรงแนวกลางด้านหลังของลำตัว ตั้งแต่ส่วนคอลงมาจนถึงส่วนก้น, ส่วนสำคัญที่เป็นพลังคำจูน
กระดุกอ่อน (สำ) ว. อ่อนหัด, ไม่มีความชัดเจนในการต่อสู้
กระดุกแทบออกนอกเนื้อ (สำ) ว. เหนื่อยยากมาก
กระเด็ง ก. ตีตื้นหรือดันขึ้นมาเมื่อถูกกด
กระเด็น ก. เคลื่อนที่จากที่เดิมออกไปเมื่อถูกสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากระทบ
กระเดาะ ก. เตะให้สิ่งของกระเด็นขึ้นมาเบาๆ
กระเดาะปาก ก. เตะลิ้นดันเพดานให้มีเสียงดัง
กระเดิด ก. ลงไม่สนิท, กระดกขึ้นมาสูงกว่าพื้น
กระเดียด ว. ค่อนข้างจะ ก. เอาเข้าข้างเสมอ
กระเดือก น. อวัยวะที่อยู่ในส่วนของกล่องเสียง มีลักษณะโปนออกมา

ตรงกลางลำคอ มักจะเห็นชัดเจน
ในผู้ชายเรียกว่า ลูกกระเดือก
ก. กลิ่นแบบยากลำบาก
กระเดื่อง น. เครื่องตำข้าวที่ใช้เท้า
เหยียบปลายกระเดื่องในการตำ
กระแต้วๆ ว. อาการตื่นอยู่กับที่
ไปไหนไม่ได้
กระแตะ ก. กิริยาทำทางดัดจริต
กระโดก ว. โอนไปมา, ยกขึ้นลง
กระโดกกระเดก ว. กิริยามารยาท
ไม่เรียบร้อย, โยกเยกไปมา
กระโดง น. เรียกเสาของเรือใบ, ครีบ
ของปลาบางชนิดที่มีขนาดใหญ่
กระโดงคาง น. ปลายคาง
กระโดดร่ม ก. กระโดดออกจาก
อากาศยานด้วยร่มชูชีพ
กระโดดโลดเต้น ก. กิริยาทำทางที่
กระโดดขึ้นลงหลายๆ ครั้งเพราะ
ความดีใจ
กระได น. บันได, สิ่งที่ทำให้เป็นขั้นๆ
สำหรับก้าวขึ้นลง
กระไดแก้ว น. ขั้นที่ทำไว้เพื่อพาด
กับสิ่งของ
กระไดลิง น. ชื่อเรียกไม้เถาชนิดหนึ่ง,
บันไดที่ทำด้วยเชือกยึดไว้เฉพาะ
ด้านบนแล้วปล่อยลงมา ใช้ไต่
ขึ้นลง
กระด้ามกระเดียม ว. เคลื่อนไหว
อย่างช้าๆ, ค่อยๆ เคลื่อนไหว

กระต่องกระแตง ว. ที่แขวนห้อย
แกว่งไปมา, ต่องแตง
กระต๊อบ น. กระตอมที่มีขนาดเล็ก
กระตั่ว น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่งที่มี
ลักษณะคล้ายกับนกแก้วแต่ลำตัว
ใหญ่กว่า
กระตั่วแทงเสือ น. ชื่อเรียกการเล่น
ของชาวบ้านที่มีอยู่ในชนวนแห่
ซึ่งมีคนแต่งตัวเป็นกระตั่วและ
อีกคนเป็นเสือ ซึ่งเดินหลอกล่อ
กันไปมา
กระต่าย น. ชื่อเรียกสัตว์ชนิดหนึ่ง
เลี้ยงลูกด้วยนม มีหูยาว ขนปุย
ตกใจง่าย, ชื่อเรียกอุปกรณ์ที่ใช้
ในการขุดมะพร้าวด้วยมือ
กระต่ายข่มจันทร์ น. ชื่อตำราละคร
ท่าหนึ่ง
กระต่ายตื่นตูม (สำ) น. คนที่มีอาการ
ตื่นตกใจง่ายโดยที่ไม่พิจารณา
หรือสำรวจให้รอบคอบก่อน
กระต่ายต้องเร็ว น. ชื่อตำราท่าหนึ่ง
กระต่ายสามขา (สำ) ว. ไม่ยอมรับ,
ยืนกราน, กระต่ายขาเดียว
กระต่ายหมายจันทร์ (สำ) น. ผู้ชาย
ที่หมายปองผู้หญิงที่สูงศักดิ์กว่า
ตนเอง
กระตึก น. ภาชนะที่ใส่น้ำสำหรับการ
เดินทาง ถ้าใส่น้ำร้อนเรียกกระตึก
น้ำร้อน แต่ใส่น้ำแข็งเรียกกระตึก
น้ำแข็ง

ก

ข

ฃ

ค

ค

ฅ

ง

จ

ฉ

ช

ช

ฌ

ญ

ณ

ณ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

กระตีด - กระโถน

กระตีด น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่งที่มีขนาดเล็ก ว. เล็กนิดเดียว

กระติบ น. ภาชนะสานด้วยไม้ไผ่ ใช้ใส่ข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้ว มีลักษณะเป็นทรงกระบอก มีฝาปิด

กระตือรือร้น ก. กิริยาท่าทางเร่งรีบอย่างขมิขมัน, ใฝ่ใจอยากจะทำมาก

กระตุก ก. ดึงหรือชักอย่างรวดเร็ว, กล้ามเนื้อหดตัวหรือยึดตัวขึ้นมาเองทันที

กระตุกกระตัก ว. ห้อยแกว่งไปมา, ตุกๆ ติกๆ

กระตุกหนวดเสือ (สำ) ก. ทำให้ผู้มีอิทธิพลไม่พอใจ

กระตุงกระตัง ว. กิริยาท่าทางกระซดกระซ้อย, ตุงตัง

กระตุ้น ก. ใช้มือหรือสิ่งอื่นกระแทกเบาๆ เพื่อให้รู้สึกตัว

กระเตง ก. ท่าทางที่อุ้มเด็กเข้าสະเວหรือสະພາຍของโตงเตง

กระเต็น น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ ปากยาวแหลมใช้จับปลาในน้ำกินเป็นอาหาร

กระเตาะ ว. เพิ่งแตกเนื้อสาว, แกรุ่น

กระเตาะกระตะ ว. ท่าทางของเด็กทารกที่เริ่มหัดเดิน, ป้อแป้, ไม่แข็งแรง

กระต๋อง ก. ตีขึ้น, เขยื้อนขึ้น

กระแต น. ชื่อเรียกสัตว์ชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายกับกระรอก, ชื่อ

น้องที่มีขนาดเล็กเป็นวงโค้งขึ้นเหมือนน้องมอญแต่ปลายสั้นกว่า

กระแตแต้แว๊ด น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่ง ตัวเล็ก ปากยาว หัวสีดำ มักจะร้องเสียงแต้แต้แว๊ด, เรียกผู้หญิงที่เจ้ากั้เจ้าการ จู้จ้าน

กระแตได้ไม้ น. ชื่อกลบท, ชื่อของเพลงโหมโรงเสภา, ชื่อของเฟินที่เกาะต้นไม้ใหญ่ในป่าที่มีความชุ่มชื้น

กระโดกกระดาก ก. ส่งเสียงดังให้คนอื่นรู้, เปิดเผยโดยไม่ปิดบัง

กระถาง น. ภาชนะที่มีลักษณะปากกว้าง มีรูปร่างต่างๆ ใช้ปลูกต้นไม้ใส่ของอื่นๆ

กระถิน น. ชื่อเรียกต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีช่อดอกกลมเป็นพู่ ผักแบนใบอ่อนและผักอ่อนนำมาทำอาหาร

กระถึก น. ชื่อเรียกสัตว์ชนิดหนึ่งเลี้ยงลูกด้วยนม มีลักษณะคล้ายกับกระรอกแต่ขนาดเล็กกว่า มีขนสีน้ำตาลเข้ม ๓ แถบพาดยาวตามลำตัว

กระถิบ ก. เขยิบกันเลื่อนไปขณะที่ยังนั่งอยู่

กระโถน น. ภาชนะขนาดใหญ่มาก ใช้รองน้ำที่บ้วนออกมาหรือทิ้งสิ่งที่ไม่ต้องการ

กระโถนท้องพระโรง (สำ) น. คนที่ต้องรองรับภาระงานหรืออารมณ์ของคนอื่นอยู่เพียงคนเดียว

กระโถนปากแตร น. กระโถนที่มีลักษณะทรงกลม ปากผายออกมาเหมือนกับแตร

กระโถนฤๅษี น. ชื่อเรียกพันธุ์ไม้ป่าชนิดหนึ่งที่ขึ้นในป่าดงดิบ มีดอกสีน้ำตาลแดงปนเหลือง ลักษณะของดอกคล้ายกับกระโถนปากแตร มีกลิ่นเหม็น นำมาใช้ทำยา

กระตก ก. กระตุกเร็วๆ

กระทง น. ภาชนะที่เย็บด้วยใบตองเพื่อใช้ใส่ของ, เรียกไม้กระดานที่ติดกับกราบเรือที่มีลักษณะเป็นตอนๆ ว. เรียกเด็กผู้ชายที่เพ็งจะแตกเนื้อหนุ่มว่า หนุ่มรุ่นกระทง

กระทงทอง น. ชื่อเรียกอาหารว่างชนิดหนึ่งที่เป็นกระทงเล็กๆ ทำมาจากแป้งสาลีนำไปทอดแล้วจึงใส่ไส้ ไส้ทำมาจากเนื้อไก่ หอมใหญ่ และมันฝรั่งที่ผัดรวมกันและปรุงรสก่อนใส่ในกระทง

กระทงลาย น. ชื่อไม้เถาชนิดเนื้อแข็ง มีดอกเล็กๆ สีขาวๆ เหลืองๆ มีเมล็ด น้ำมันที่ได้จากเมล็ดนำมาทำยา

กระทงเจิม น. กระทงที่มีการเสริมขอบปากเป็นรูปกรวยเล็กๆ โดยรอบ

กระทงแกลง น. ประเด็นสำคัญในสำนวนความที่พึงเสนอวินิจฉัย

กระทต ว. ไม่ตรง, คด

กระทตกระทวย ว. อย่างกรายอย่างนวนาย, เคลื่อนไหวน้อยๆ แต่พองาม

กระทบ ก. ปะทะ, โดน, พุดหรือทำให้ไปกระเทือนถึงคนอื่น

กระทบกระท่ง ก. ทำให้สะเทือนใจ, แต่ต้อง

กระทบกระเทียบ ว. เปรียบเปรยให้กระทบถึง

กระทบกระเทือน ก. พาดพิงให้รู้สึกสะเทือนใจ

กระทบกระแทก ว. กล่าวเปรยๆ ให้ไปกระทบคนอื่นอย่างแรง

กระทบไหล่ ก. เข้าไปอยู่ใกล้คนที่มีชื่อเสียง

กระทรวง น. พวก, หมู, ส่วนราชการของการบริหารส่วนกลาง มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นหัวหน้า

กระทวย น. เรียกไม้เท้าแขนรับเต้าชายหลังคา บางทีก็ทำเป็นรูปนาค, ทวย

กระทอก ก. กระแทกขึ้นลง

กระท้อน น. ชื่อเรียกต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ ผลค่อนข้างกลม เปลือกนุ่มสีเหลือง เนื้อด้านในรับประทานได้ ก. กระเด็นกระดอนกลับ, สะท้อน

ก

ข

ฃ

ค

ค

ฅ

ง

จ

ฉ

ช

ซ

ฌ

ญ

ณ

ด

ด

ต

ถ

ท

ด

กระท่อนกระแท่น - กระทืบยอบ

กระท่อนกระแท่น ว. ไม่ครบถ้วน
สมบูรณ์

กระท่อม น. บ้านเรือนที่มีขนาดเล็ก
พออยู่ได้, ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งมัก
ขึ้นตามริมน้ำ ใบมีรสขมกินแล้ว
ทำให้เมา เป็นยาเสพติด

กระท่อมเลือด น. ชื่อเรียกไม้เถา
ชนิดหนึ่ง ที่หัวมีน้ำยางสีแดง
นำมาทำยาแก้กระษัยหรือประจำ
เดือนมาไม่ปกติ

กระท่อมกระแทม ว. เล็กๆ น้อยๆ

กระทะ น. ภาชนะชนิดหนึ่งที่มีก้นลึก
ปากผายออก นำมาใช้ในครัว
สำหรับผัดหรือทอดอาหาร

กระทะทอง น. กระทะที่ทำมาจาก
ทองเหลือง มีหูสองข้าง ลักษณะ
กลมก้นลึก นำมาใช้ทำขนมหวาน
ประเภทเชื่อม

กระทะทองแดง น. สถานที่ที่ที่รมา
สัตว์นรกในขุมที่ ๒ โลหะกัมภีร

กระทะใบบัว น. กระทะที่มีขนาดใหญ่

กระทัง ก. กระทง, ตี บ. จนถึง,
แม้แต่

กระทา น. ชื่อนกชนิดหนึ่งที่มีขนาดเล็ก
ลักษณะลำตัวกลม ขนลายเป็น
กระ ปีกและหางสั้น บินได้ใน
ระยะใกล้ๆ ลักษณะคล้ายกับนกคุ้ม

กระทาชาย น. ผู้ชาย

กระทาสี น. ทาส

กระทำ ก. สร้างขึ้น, ทำขึ้น, ใช้เวทมนตร์
ทำให้คนใดคนหนึ่งเป็นไปตามที่
ตนต้องการ

กระทำโดยเจตนา ก. ทำผิดโดยที่มี
สำนึกทุกขณะที่ทำ

กระทำโดยประมาท ก. ทำผิดโดยที่
ไม่ได้เจตนา ขาดความระมัดระวัง
ตามวิสัยที่จะต้องมี

กระทิง น. เรียกวัวป่าชนิดหนึ่งที่มี
ขนาดใหญ่ที่สุด, ชื่อเรียกต้นไม้
ชนิดหนึ่งที่มีใบคล้ายกับใบสารภี,
ชื่อเรียกปลาน้ำจืดชนิดหนึ่งคล้าย
กับปลาหลด แต่มีสีส้มสวยกว่า
และขนาดใหญ่กว่า

กระทิงโทน น. กระทิงที่ชอบแยกตัว
ออกจากฝูงไป แต่จะกลับฝูงในช่วง
ฤดูผสมพันธุ์

กระทิง น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีใบ
คล้ายกับพลวง รากมียางเมือก
นำมาทำเป็นยาตุบพิษของผีได้

กระทืบ ก. ยกเท้ากระแทกลงไป

กระทืบธรณี น. ลักษณะท่าทางการ
เดินห่มตัวซึ่งถือว่าเป็นลักษณะไม่ดี

กระทืบยอบ น. ชื่อไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง
ต้นเล็กมีดอกสีเหลือง ใบคล้ายกับ
ใบผักกระเฉด เมื่อกระทืบจะ
หุบได้ ทั้งต้นสามารถนำไปต้ม
ดื่มเป็นยาสมุนไพรบรรเทาอาการ
ต่างๆ ได้ เช่น อากาการอักเสบ

ติดเชื่อนาคอ แก่นัวในกระเพาะ
บัสสาวะ เป็นต้น บ้างก็เรียกว่า
กระตึบยอด

กระทุง น. ชื่อเรียกนกน้ำชนิดหนึ่ง
ที่มีขนาดใหญ่เท่ากับห่าน มีขน
สีขาหรือสีเทา ปากยาวใหญ่
อาศัยอยู่ตามน้ำ

กระทุงหมาบ้า น. ชื่อไม้เถาชนิดหนึ่ง
ที่มียางสีขาวมีพิษ ดอกสีเขียว
อ่อนเป็นพวงกลม นำไปทำยาได้

กระทุงเหว น. ชื่อเรียกปลาชนิดหนึ่ง
ที่มีลำตัวยาวคล้ายกับปลาเข็ม

กระทุ้ง ก. ใช้สิ่งของที่มีลักษณะยาวๆ
กระแทกให้แน่นหรือให้ออกไป

กระทุ้ม น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีใบ
ออกเป็นคู่ตามกิ่ง ดอกเป็นช่อกลม
สีเหลืองอ่อนมีกลิ่นหอม นำมาใช้
ทำเสากกระดาน ก. เอาเท้าตีน้าดอง
้วยน้ำ

กระทุ้ น. หัวข้อที่ตั้งไว้เพื่อให้อธิบาย,
เรียกถ้าไม่ใส่ก็นำมาทำเป็นสารวิ,
ชื่อตอนหนึ่งหรือตอนกลางตอนหนึ่ง,
ชื่อเรียกว่าตอนหนึ่งหรือที่กินแก้
ปวดเมื่อย

กระเท่ ว. เอียง

กระเท่เร่ ว. เอียงมาก

กระเทียม น. ชื่อเรียกพืชล้มลุกชนิด
หนึ่ง คล้ายกับต้นหอม มีหัวเป็น
กลีบๆ กลิ่นฉุน มีรสเผ็ดร้อน นำ
มาปรุงอาหาร

กระเทียมโทน น. กระเทียมที่เป็น
หัวเดียว

กระเทือน ก. สั่นไหวเมื่อถูกกระทบ,
รู้สึกหวั่นไหว

กระเทือนซาง ก. ทุกข์ใจ กังวลใจ
เมื่อมีเรื่องรุนแรงมากกระทบใจ

กระเทือนใจ ก. ไม่สบายใจเมื่อมี
เรื่องใดเรื่องหนึ่งมากกระทบใจ

กระแทก ก. กระแทบด้วยความแรง,
กระทุ้ง, พุดกระซางเสียงแสดงออก
ว่าไม่พอใจ

กระแทกกระทั้น ว. กระแทกสิ่งของ
หรือเสียงเพื่อแสดงออกให้รู้ว่า
ไม่พอใจ

กระแท่น ก. กระทบ

กระแทะ น. ยานพาหนะที่มีสองล้อ
ใช้ลากโดยวัว

กระโทชาย น. ผู้ชาย

กระนก (กระหนก) น. ทองคำ

กระนั้น ว. ดังนั้น, อย่างนั้น

กระนี้ ว. ดังนี้, อย่างนี้

กระแนะกระแหน ก. พุดกระทบหรือ
เสียดลี

กระโน้น ว. เช่นโน้น, อย่างโน้น

กระโน น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่ง

กระบก น. ชื่อเรียกต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มี
ขนาดใหญ่ ใบเป็นรูปไข่ ผลเท่ากับ
มะปราง เมล็ดแข็ง เนื้อด้านในสี
ขาวรับประทานได้

กระบี่ น. ลิข, อาวุธที่มีลักษณะคล้ายกับดาบปลายแหลมตามสัน

กระบี่กระบอง น. ชื่อการละเล่นของไทยและเป็นกีฬาการต่อสู้ป้องกันตัวโดยใช้กระบี่กระบองเป็นอาวุธ

กระบือ น. ควาย

กระบือเจ็ดตัว น. ชื่อเรียกไม้พุ่มชนิดหนึ่ง มีใบ ๒ สี สีเขียวกับสีแดงเลือดหมู นำไปใช้ทำยา

กระบุง น. ภาชนะสานที่เป็นแบบทึบรูปทรงสี่เหลี่ยมสูง

กระบุงโกย ว. มีจำนวนมาก

กระบุงกระป๋าม ว. ชุ่มช้ำ

กระบุงกระบี่ ว. บุนแพน, บู้, บั๊

กระบวน น. ชื่อเรียกต้นไม้ขนาดใหญ่ขึ้นตามป่าชายเลน, ต้นตะบูน

กระบวนเลือด น. ชื่อเรียกวันชนิดหนึ่งที่มีหัวเหมือนขม้นอ้อยแต่ขนาดเท่ากับเผือก นำมาฝนกับน้ำปูนใสกินแก้ตานเลือดหรือกระชับมดลูกให้แห้ง

กระบุร (กระบวน) ก. ประดับ, ตกแต่ง
ว. งาม

กระเบน น. ชื่อเรียกปลาชนิดหนึ่งมีอยู่ทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็มลักษณะตัวแบนๆ เป็นสี่เหลี่ยมกระดุกอ่อน หางยาว

กระเบนเหน็บ น. เรียกส่วนที่อยู่ด้านหลังบริเวณบั้นเอวที่เหน็บชายผ้าโจงกระเบน

กระเบา น. ชื่อเรียกต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีขนาดไม่ใหญ่ ผลนำมาใช้รักษาโรคผิวหนัง, เรียกกระบี่ที่มีปลายแหลมเหมือนหางกระเบน

กระเบียด น. มาตราวัด ๑ กระเบียดเท่ากับ ๑ ใน ๔ ส่วนของนิ้ว

กระเบียดกระเสีร ก. พยายาม
ใช้จ่ายอย่างจำกัด

กระเบื้อง น. วัสดุที่ทำมาจากดินเผาหรือซีเมนต์หรือวัสดุอื่นๆ ที่ทำเป็นแผ่น ๔ เหลี่ยม ใช้มุงหลังคาปูพื้น, เรียกถ้วยชามที่ปั้นมาจากดินแล้วเคลือบมัน, เรียกแมลงตัวชนิดหนึ่งตัวสีน้ำตาลที่มีกจะเกาะตามผนังบ้านเก่า

กระเบื้องกาบกล้วย น. กระเบื้องมุงหลังคาที่มี ๒ แผ่นวางคร่อมกันแผ่นที่คิดว่าจะมีลักษณะคล้ายกับกาบกล้วย

กระเบื้องเกล็ดเต่า น. กระเบื้องที่ปลายตัดเป็นมุมแหลม ทำมาจากดินเผา มีสีแดง มักนำมามุงหลังคาโบสถ์ วิหาร

กระเบื้องปรุ น. กระเบื้องเคลือบแบบจีน ที่มีลายโปร่งไว้เพื่อกรุตามผนังหรือกำแพงให้มีช่องลม

กระแบก น. ต้นตะแบก

กระแบะ น. ส่วน, ชิ้น, แผ่น

กระแบะมือ ว. เล็กเท่ากับฝ่ามือ

ก

ข

ฃ

ค

ค

ฅ

ง

จ

ฉ

ช

ช

ฌ

ญ

ฎ

ฏ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

กะปรีกระเปร่า - กระพี

กะปรีกระเปร่า ว. กระฉับกระเฉง, คล่องแคล่ว

กะป้อกระเป๋ ว. มีกำลังน้อย, ป้อแป้

กะป่อง น. ภาชนะที่มีรูปทรงกระบอก ใช้บรรจุสิ่งของ ทำมาจากสังกะสี

กะปอดกระแปด ว. อาการที่บ่นไม่หยุด, ปอดแปด

กะปุก น. เรียกภาชนะที่มีลักษณะป้อมเตี้ย ปากแคบ ทำมาจากดินเผาหรือสิ่งอื่นๆ

กะปึกลูก ว. อ้วนกลม

กะเป่า น. เครื่องใช้ที่มีลักษณะคล้ายถุง ทำมาจากผ้า หนัง หรือสิ่งอื่นๆ ใช้ใส่เงินหรือสิ่งของ

กะเป่าฉีก ว. ใช้เงินจากกะเป่าไปจำนวนมากจนเงินหมด

กะเป่าตุง ว. มีเงินจำนวนมาก

กะเป่าหนัก ว. ร่ำรวย

กะเป่าแฟบ, กะเป่าแห้ง ว. ไม่มีเงิน

กะเปาะ น. รูปทรงนูนกลม, ฐานที่ฝังเพชรหรือพลอยที่ทำหัวแหวนหรือต่างหู

กะเปาะเหลาะ ว. มีลักษณะกลมป้อม

กะโปก น. ส่วนของอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้ชายหรือสัตว์ตัวผู้, เครื่องเกวียนที่ยึดเพลาติดกับตัวหีบ

กะโปรง น. ผ้าถุงของผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นสากล, ฝากรอบเครื่องยนต์ที่อยู่ด้านหน้าและด้านหลังของรถยนต์, ภาชนะที่เย็บมา

จากกาบหมากไว้ใส่ของ

กระम्म ส. คำที่ใช้แทนตัวผู้พูด ซึ่งผู้พูดต้องเป็นผู้ชายที่พูดกับผู้ใหญ่

กระผลีกระผลาม ว. ร้อนมากจนไม่ระมัดระวัง

กระฝึก น. มาตราตวงในสมัยโบราณ ว. เล็กน้อย

กระพรวน น. โลหะที่ทำเป็นลูกกลมๆ ด้านในกลวง มีลูกเล็กๆ อยู่เพื่อให้มีเสียง ใช้ผูกคอสัตว์หรือข้อเท้าเด็ก

กระพ้อม น. ภาชนะเครื่องสานที่มีลักษณะคล้ายกระบุงแต่มีขนาดใหญ่

กระพัง น. แอ่งน้ำ, หนองน้ำ, บ่อ, ภาชนะที่มีลักษณะคล้ายกับหม้อน้ำมนต์ ใช้ใส่น้ำในพิธีต่างๆ ตามความเชื่อตามไสยศาสตร์, กระพังน้ำ

กระพังเหิร น. ชื่อของการพนันด้วยข้อข้างเพื่อให้หยุดทันที

กระพังโหม น. ชื่อเรียกพรรณไม้เลื้อยชนิดหนึ่ง ใบและเถานำมาทำอาหารและยาได้, เถาตุตหมู, เถาตุตหมา

กระพัต น. เรียกเชือกหรือหนังที่นำมารัดกอบบนหลังช้าง ก. ผูก, คัด

กระพัน ว. ทนทานต่อศาสตราวุธ

กระพี ว. ไม่มีแก่นสาร น. เรียกเนื้อไม้ที่อยู่ระหว่างแก่นกับเปลือก มีลักษณะอ่อนนุ่มง่าย

กระพีไชควาย น. ชื่อเรียกต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีแก่นสีดำ นิยมนำมาทำเครื่องเรือน, เรียกตามเครื่องมือต่างๆ

กระพือ ก. แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว, ใช้สิ่งที่เปื้อนบางๆ พัดโบกขึ้นลง

กระพุง น. เรียกส่วนที่ป่องออกมา

กระพุ่ม น. สิ่งที่มีพุ่มยอดแหลม เหมือนกับดอกบัวตูม

กระพุ่มมือ น. มือที่พนม ก. พนมมือ

กระเพาะ น. อวัยวะภายในร่างกายของคนหรือสัตว์ที่ทำหน้าที่ย่อยอาหาร

กระเพาะปลา น. ชื่อเรียกอาหารคาวของจีนชนิดหนึ่งที่ใช้กระเพาะปลาเป็นส่วนผสมหลัก

กระเพ็ญ ก. ลักษณะของของเหลวหรือน้ำที่ไหวขึ้นลง

กระพืดกระเพียด ว. โกรธ หรือแกล้งทำเป็นโกรธ

กระมอมกระแมม ว. เลอะเทอะมาก, มอมแมม

กระมัง ว. ไม่แน่ใจ, คาดคะเน
น. ชื่อเรียกปลาน้ำจืดชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายกับปลาตะเพียน

กระมิดกระเมี้ยน ก. แสดงกิริยาที่ซ่อนความเอาไว้

กระมุท น. บัว, กุ่ม

กระย่อง น. เครื่องสานที่มีลักษณะคล้ายโตก ถ้างาขนาดใหญ่ใช้ใส่สำหรับส่วนขนาดเล็กใส่ข้าวตอกดอกไม้บูชาตามวัด

กระย่องกระแย่ง ว. เดินไม่ถนัด เพราะร่างกายไม่แข็งแรง, ย่องแย่ง

กระยา น. สิ่งของ, เครื่องกิน, เครื่อง

กระยาทาน น. เครื่องบริจาด

กระยาทิพย์ น. ชื่อเรียกขนมที่ทวมาจากน้ำผึ้ง น้ำอ้อย น้ำนม

ข้าวฟ่าง ถั่ว งา มักจะใช้ในพิธีสารท, ข้าวกระยาทิพย์

กระยาบวช น. เครื่องกินที่ไม่มีของสดคาว

กระยาสารท น. ชื่อเรียกขนมที่ทวขึ้นในเทศกาลสารท โดยจะนำถั่ว งา ข้าวตอก ข้าวเม่า น้ำตาล

มาทวรวมกัน

กระยาหาร น. เครื่องกินทั้งอาหารคาวและหวาน

กระยาเลย ว. ปะปนกัน, ต่างๆ

กระยาเสวย น. เครื่องเสวย

กระยาง น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ กินหอย ปู ปลา ในน้ำเรียกว่า นกยาง, ขาหยั่ง

กระยาจก น. คนขอทาน, ยาก

กระยาหัง น. สวรรค์ชั้นฟ้า, วิมาน

กระยัมกระย่อง ก. ยัมด้วยความอึดใจ, ยัมย่อง

กระยี้กระยัก - กระสุนปืน

กระยี้กระยัก ว. ลังเลไม่แน่ใจ, ยี้ยัก

กระยี้กระยือ ว. ไม่เป็นระเบียบ, หยิกไปมา, ยี้ยือ

กระรอก น. ชื่อเรียกสัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่ง ตัวเล็ก เลี้ยงลูกด้วยนม ทางเป็นพวกคล้ายกับกระแต

กระเรียน น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ คอยาว ขาว ปีกกว้าง หาลาบินตามหนองน้ำ เป็นอาหาร

กระไร ว. อะไร, อย่างไร, เท่าไร

กระลอม น. เครื่องสานทำมาจากตอกเป็นรูปทรงกระบอกไขว้ของ, ชะลอม

กระลัมพร น. ความฉิบหาย

กระลำพัก น ส่วนของเนื้อไม้ที่มีสีดำ มีรสขม มีเฉพาะในต้นไม้บางชนิด นำมาทำยา

กระลุมพุก น. ปลาตะลุมพุก, ไม้ตะลุมพุก

กระวนกระวาย ก. วุ่นวายใจ อยู่ไม่เป็นสุข

กระวาน น. ชื่อเรียกพรรณไม้ชนิดหนึ่งที่ผลมีกลิ่นหอม นำมาทำยาและเครื่องเทศ, ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่ง

กระวิน น. เรียกหวงที่เกี่ยวกันใช้โยงสับค้ำข้าง, เรียกหวงที่ติดกับบังเหียน ว. สีน้าตาล

กระวีกระวาด ว. รีบเร่ง ไม่ได้นอนใจ

กระษัตริ น. ผู้หญิง

กระษัย น. ชื่อโรคชนิดหนึ่งที่ผู้ป่วยจะมีอาการชูปผอม หรือผอมแห้ง ตัวเหลือง เท้าเย็น

กระษาปณ์ น. เงินตราที่ทำมาจากโลหะ, เหรียญ

กระษेत्र น. น่านม

กระสวย น. อุปกรณ์ที่ใช้บรรจุต้ายในการทอผ้าหรือเย็บผ้า

กระสอบ น. เรียกถุงที่มีขนาดใหญ่ ทอมาจากต้นกระจูดหรือป่านปอ ใช้บรรจุข้าวสารหรือสิ่งของอื่นๆ

กระสัน ก. มีใจที่จดจ่อ ว. แน่น

กระสับกระส่าย ว. เร่าร้อน ไม่อยู่นิ่ง เป็นปกติได้, ทุรนทุราย

กระสา น. ชื่อเรียกนกชนิดหนึ่งที่กินปลาเป็นอาหาร มีลักษณะคล้ายกับนกยางแต่ตัวใหญ่กว่า, ชื่องูชนิดหนึ่ง, ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งที่นำเปลือกมาทำกระดาน

กระสานต์ ว. สงบ

กระสาย น. เครื่องแหกราย

กระสินธุ น. แม่น้ำ

กระสือ น. เรียกผีที่เข้าสิงผู้หญิงชอบกินของโสโครก, ชื่อแก๊สมีเทน, ชื่อเรียกเห็ดมีหลายชนิด ว. ชูปชืด

กระสุน น. ลูกปืน, เครื่องยิงที่มีคันใช้สายโยงยิงด้วยลูกที่ป้อนมาจากดิน

กระสุนปืน น. ลูกปืน

กระสุนพระอินทร์ น. ชื่อเรียกกิ่งก้อพันธุ์หนึ่ง

กระสุนวิถี น. ทางของกระสุน, วิถีกระสุน

กระสูบ น. ชื่อเรียกปลาน้ำจืดที่มีลักษณะคล้ายกับปลาแก้มช้ำแต่ตัวใหญ่กว่า

กระเส็นกระสาย น. เศษเล็กง น้อยๆ
ว. นิดหน่อย

กระเส้า ว. เสียงสั้นเครือเบาๆ

กระเสาะกระแสะ ว. อาการป่วย
ออกๆ แอด้ๆ อยู่เรื่อยๆ

กระเสียน ว. แบนเนียน, ขิดสนิท

กระเสียร ว. ลำบาก, ผิดเคื่อง

กระเสือกกระสน ว. ดันรนเพื่อให้พ้นจากความลำบาก

กระแสน น. น้ำที่ไหลต่อเนื่องไม่ขาดสายหรือลมที่พัดเรื่อยๆ ไม่ขาดสาย

กระแสนการเงิน น. การหมุนเวียนของเงิน

กระแสนความ น. ข้อความที่ต่อเนื่องกัน, แนวความ

กระแสนความคิด น. แนวความคิดเห็นที่เป็นไปในทางเดียวกัน

กระแสนจิต น. กระบวนการความนึกคิดที่เกิดดับต่อเนื่องกัน

กระแสนตรง น. กระแสไฟฟ้าที่เคลื่อนที่ไปในทิศทางเดียวกันตลอดเวลา

กระแสน้ำ น. สายน้ำที่ไหลอย่างต่อเนื่อง

กระแสนพระราชดำรัส น. ข้อความที่พระมหากษัตริย์ตรัส

กระแสน้ำสัง น. คำพูด, คำสั่ง

กระแสนลม น. สายลมพัดเรื่อยๆ

กระแสนลับ น. กระแสไฟฟ้าที่เคลื่อนที่สลับแนวทิศอยู่ตลอดเวลา

กระแสนสังคม น. ความคิดเห็นของคนส่วนมากในสังคมที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

กระแสนเสียง น. น้ำเสียง, เสียงที่เปล่งออกมา

กระแสน ว. อ่อนเพลีย, ไม่มีเรี่ยวแรง

กระหนก น. ชื่อเรียกกล้วยไทยประเภทหนึ่ง, สะดุ้งตกใจ

กระหนกนารี น. ชื่อเรียกไม้ล้มลุกชนิดหนึ่งที่ใบคล้ายกับใบบอนสีมีลายขาวตามเส้นใบ

กระหนาบ ก. ประกบสองข้างให้แน่น

กระหน้า ว. ซ้ำลงไปอย่างหนัก

กระหม่อม น. ตรงกลางของศีรษะ

กระหม่อมบาง ว. เจ็บป่วยง่าย

กระหมับ ก. บีบหรือแหม้เข้าไป

(ใช้กับปากหรือช่องทวาร), ขมิบ

กระหมุดกระหมิด ว. ขมวดให้แน่น

กระหมุบกระหมับ ก. ทำปากหมุบหมับ, แหม้ปากเข้าออก

กระหย่ง ก. ทำให้สูงขึ้น ว. ทำเดินหรือวิ่งแบบไม่เต็มเท้า

กระห่อม น. กองเล็กๆ, หมู่เล็กๆ, ห่อม

กระหย้ม - กรัซกาย

กระหย้ม ก. ครี้มอกครี้มใจ, อิ่มใจ,
กระหย้มยิ้มย่อง
กระหริง น. เรียกบ่วงที่ใช้ดักสัตว์
บางชนิด ทำมาจากหวาย
กระหวัดเกล้า น. ชื่อเรียกท่ารำ
แบบหนึ่ง
กระหัง น. เรียกผีที่เข้าสิงผู้ชายที่ใช้
กระดั่งแทนปีก สากดำข้าวแทนขา
ชอบกินของโสโครก
กระหยา ก. รู้สึกรอยากตึมน้ำเพราะ
คอแห้ง หรือร้อนใน
กระหยาเลือด ว. เข้มโหดทำให้
เลือดตกยางออกแล้วจึงจะพอใจ
กระหึ่ม ก. โดังดังไปทั่ว ว. เสียงดัง
ก้องกังวาน
กระหืดกระหอบ ว. รีบร้อนจน
เหนื่อยหอบ
กระห่มัดกระหม่ม ก. มัธยัสถ์,
ประหยัด
กระเหม่น ก. เขม่น, กล้ามเนื้อตา
กระตุกเบาๆ ขึ้นมาเอง
กระเหม ว. เหม, กำเริบ, ลำพองใจ
กระเหียนกระหือรือ ก. กระตือรือร้น
มากอย่างเห็นได้ชัดเจน
กระแหะ ก. พุดจาเปรียบเปรย น.
ลายปูนปิดทอง
กระแหะกระแหะ ก. พุดกระทบ
กระแทก, พุดเสียดสี, พุดประชด
ประชัน

กระไห น. ชื่อเรียกปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง
ลักษณะคล้ายปลาตะเพียนแต่
หัวโตกว่า
กระอ้อกระแอ้ ว. เสียงของเด็กที่
กำลังหัดพูด, อ้อแอ้
กระอดกระแอด ว. อาการป่วยที่
ไม่หายขาด, บ่นไปเรื่อยๆ ไม่หยุด
กระอม น. ภาชนะสานชนิดหนึ่ง
ที่มีลักษณะคล้ายกระบุงแต่ชันยา
เพื่อใช้ใส่น้ำ
กระอ้อมกระแอม ว. อ้อมแอม,
ไม่ฉะฉาน, ไม่ชัดเจน
กระอ๊ก ก. ทะลักออกมาจากคอ
กระอ๊กกระอ่วน ว. ลังเลตกลงไม่ได้,
อึกอ่วน
กระอิดกระเอื้อน ก. ไม่กล้าพูด,
ไม่เต็มใจ, อิดเอื้อน
กระอึกกระอัด ว. อาการที่พูดไม่
ออกเสียง อยู่ในคอ เพราะประหม่า
หรือกลัว
กระอิด ก. ร้องไห้
กระแอม ก. ทำเสียงกระแอมในคอ
เหมือนกับไอเพื่อให้โล่งคอ หรือ
เพื่อส่งเสียงเตือนให้รู้ตัว
กระไ น. กลิ่น ว. กลิ่นเหม็นของ
สิ่งที่ใกล้จะบูด
กรัก น. แก่นของขนุนที่นำมาย้อมผ้า
ว. สีกรัก สีแดงคล้ำเหมือนสีหมาก
กรัง ก. แห้งติดแน่นอยู่
กรัซกาย (กระวัดชะกาย) น. ร่างกาย

กรณีย น. กิจ ว. อันพึงทำ
กรับ น. เรียกไม้ตีหรือขยับให้จังหวะ
 ในการขับเสภา ทำมาจากไม้เนื้อแข็ง
กรับคู่ น. กรับชนิดหนึ่งที่ทำมาจาก
 ไม้ไผ่ผ่าซีกหรือไม้แก่นเป็นคู่
กริม น. หน่วยมาตราซึ่งนำหนักตาม
 ระบบเมตริก มีอักษรย่อ ก.
กราก ก. ตรงเข้าไปอย่างรวดเร็ว
 ว. รวดเร็ว
กวาด น. เรียกไม้กวาดด้ามยาวที่ใช้
 กวาดลานวัด, ชื่อเรียกเครื่องมือ
 จับสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง ก. กวาดให้
 แน่น ว. สายไปโดยไม่เจาะจง
กวาดเกรี้ยว ก. แสดงกิริยาท่าทาง
 โกรธและดุด่าว่ากล่าวอย่างรุนแรง,
 เกรี้ยวกวาด
กราน น. ไฟ, คำที่ใช้กับคำอื่นที่มี
 ความหมายว่ากัมตวลลงไป
กร้าน ว. ผิด้าน, หยาบ
กราบ ก. แสดงความเคารพด้วยการ
 นั่งประนมมือขึ้นเสมอหน้าผาก
 แล้วน้อมศีรษะลงจรดพื้น น. ไม้
 ที่ใช้เสริมแคมเรือให้สูงขึ้น
กราฟ น. แผนภูมิที่ใช้เส้น จุด หรือ
 ภาพ แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลง
 ของตัวแปรหนึ่งเมื่อเทียบกับ
 ตัวแปรอื่น
گرام น. เรียกพืชมที่มีขนาดใหญ่ที่อยู่
 ด้านใน ใช้ในการบดอาหาร

กรามข้าง น. ชื่อโรคมะเร็งชนิดหนึ่ง
 ที่เป็นเนื้อร้ายงอกบริเวณกราม
 ข้าง ทำให้ขากรรไกรพองใหญ่
 เรียกว่า มะเร็งกรามข้าง, ชื่อเรียก
 กล้วยไม้พันธุ์หนึ่ง
กราย ก. เดินด้วยการทอดแขนไปมา
 อย่างช้าๆ น. ชื่อเรียกปลาน้ำจืด
 ชนิดหนึ่งที่ตัวใหญ่ หัวเล็ก ลำตัว
 แบน
กราว น. ชื่อเพลงไทยหน้าพาทย์ที่มี
 ทำนองฮึกเหิม ว. เสียงดังเหมือนกับ
 ของแข็งหล่นลงมาเป็นจำนวนมาก
กราวรูต ว. ทั้งหมด, ไม่เว้น
กราสิก น. ผ้าย้ายแกมไหม
กรำ ว. ฝ่า, ทนลำบาก
กร่ำ ว. เมาเรื่อยไป, เมากร่ำ น. เรียก
 เครื่องมือดักปลาที่ปักไว้ตามชายฝั่ง
 ก. เอาไม้ดัดดัดต่อหน้าให้เตียน
กร่ำกรุ่น ว. สีมัวๆ ไม่ชัดเจน
กริก, กริก ว. เสียงของแก้วหรือโลหะ
 กระแทกกัน
กริ่ง น. เครื่องที่ส่งเสียงเพื่อบอก
 สัญญาณ, ชื่อพระเครื่องที่ด้านใน
 กลวง มีโลหะอยู่ เมื่อเขย่าจะมี
 เสียงดังกริ๊งๆ เรียก พระกริ่ง
กริ่งเกรง ก. คิดระแวงสงสัย
กริ่งใจ ก. คิดแคลงใจ
กริ๊ง ว. เสียงแหลมเบาๆ เหมือนเสียง
 ของโลหะกระทบกัน

กริข น. อวรุทของชาวชวา เป็นมิต
สองคม ใบมีดมีทั้งตรงและคดไป
มา ดำคัง ปลายแหลม

กริณี, กรินี น. ช้างพัง (ช้างตัวเมีย)

กริน น. ช้างพลาย (ช้างตัวผู้)

กรินทร์ น. พญาช้าง, ช้างที่ควรได้
รับการยกย่อง

กริบ ว. คมมาก, เจียบมาก, เจียบกริบ

ก. ตัดให้ขาดด้วยกรรไกร, ขริบ

กริม น. ชื่อเรียกปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง
มีขนาดเล็ก คล้ายกับปลากัด

กริม ก. ครีหมอกครีหมใจ ว. อาการ
ของคนเมาเหล้า เมากริม

กริยา น. คำที่แสดงอาการการกระทำ

กริยานุเคราะห์ น. คำกริยาที่ใช้ช่วย
คำกริยาอื่น เช่น คง จะ นำ เป็นต้น

กริยาวิเศษณ์ น. คำวิเศษณ์ที่ใช้
ประกอบคำกริยาหรือคำวิเศษณ์
เพื่อให้แตกต่างออกไป

กริยาวิเศษณ์วลี น. ข้อความที่มี
คำกริยาวิเศษณ์ที่พ่วงบุพบทเพื่อ
ขยายกริยา

กริว น. เต่า ว. เสียงเอ็ดอึงหลายๆ
เสียง เรียกว่า เสียงกริวกราว

กริวกราว ว. เสียงโห่, เสียงเอ็ดอึง
หลายๆ เสียง

กริว ก. โกรธ (คำราชาศัพท์)

กริ (กระรี) น. ช้าง

กริ (กรี) น. เรียกส่วนโครงแข็งที่
หัวกึ่งที่มีลักษณะแหลม

กริษา น. กีฬานิดหนึ่ง แบ่งเป็น
สองประเภท คือ ลู่และลาน

กริษาสถาน น. สถานที่สำหรับเล่น
กีฬา

กริด ก. ขูหรือขีตให้เป็นรอยหรือให้
ขาด, เสียงกริดร็อง

กริดกราย ก. ทำทางหียบหย่ง,
ทำอะไรไม่เต็มความสามารถ,
ทำเดินทอดน่อง

กริดน้ำตา ว. แก้งร่องให้เพื่อให้ดู
น่าสงสาร, เช็ดน้ำตาด้วยนิ้วเหมือน
ละครรำ

กริดนิ้ว ก. ใช้นิ้วหียบของแบบ
หียบหย่ง

กริด ว. เสียงร้องดังด้วยความตกใจ
หรือโกรธ

กริดกรัด ว. เสียงร้องแหลมที่ทุทาน
ด้วยความตกใจ ดีใจ หรือสะใจ

กริธา ก. เคลื่อนที่, เดินทางเป็นหมู่
เป็นกระบวน ใช้งับกองทัพ เรียก
กริธาทัพ

กริบ ว. เสียงกลืนของเหลวอย่าง
รวดเร็ว, ลักษณะนามของการดื่ม
เหล้าหนึ่งอีก ก. ดื่ม

กรุ น. ข้าราชการที่ถูกเรียกเข้ากรม
โดยไม่มีตำแหน่งใด เรียกว่า เก็บ
เข้ากรุ, เรียกห้องใต้ดินหรือใต้
เจดีย์ที่ทำไว้เพื่อเก็บพระเครื่อง

กรุกกรัก ก. ขลุกลัก ว. เสียงที่ตั้ง
กุกกัก

กรุกกฐี ว. เสียงของนกเขาร้อง, จิกกรู
กรุง น. เมืองหลวง, เมืองศูนย์กลาง
 ประเทศ, เมืองที่ตั้งของรัฐบาล
กรุณา น. ความสงสารที่คิดจะช่วยให้
 คนอื่นพ้นจากความทุกข์
กรุณาธิคุณ น. คุณอันยิ่งใหญ่
กรุ่น ว. อาการของไฟที่ยังไม่ดับ
 แต่ก็ไม่ได้ลุกลาม, มีเหลืออยู่บ้าง
กรุ้มกรุ้ม ก. สีหน้า แววตา ที่แสดง
 ออกว่าเจ้าชู้
กรุบ น. เรียกกะลาอ่อนของมะพร้าว
 ว. เสียงเคี้ยวของที่แข็ง
กรุยกราย ว. ทำทางการเดินที่ทำ
 ที่ทำเจ้าชู้, หยิบหย่ง
กรู น. เรียกข้าวชนิดหนึ่งที่อุทิศให้
 กับเปรตในพิธีสารท ว. อาการที่
 เข้าไปพร้อมๆ กันอย่างรวดเร็ว
กรูด น. มะกรูด ว. เสียงที่เกิดจาก
 การลากของหนักกรูดไปกับพื้น,
 อาการที่ถอยอย่างรวดเร็ว
เกรนทร, เกรนทร์ น. ช้าง
กฤดาธิการ น. บารมีที่ยิ่งใหญ่ที่
 ทำได้
กฤดาภินิหาร น. อภินิหารที่ทำไว้,
 บุญอันยิ่งใหญ่ที่ทำไว้
กฤตยา (กริตตะยา) น. เกียรติ, การ
 ใช้เวทมนตร์ อาถรรพ์
กฤติกา (กริตติกา) น. ดาวลูกไก่
กฤษฏี (กริตสะดี) น. รูป

กฤษฏีกา น. บทบัญญัติกฎหมาย
 โดยพระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้น
 เรียกว่า พระราชกฤษฏีกา
กฤษณา น. ชื่อเรียกไม้ยืนต้นชนิด
 หนึ่งที่มีเปลือกหอม นำมาทำยา
 และเครื่องหอม
กล น. การล่อลวงให้เข้าใจผิด,
 เล่ห์เหลี่ยม, เครื่องยนต์, เครื่อง
 กลไก ว. เคลือบแฝง
กลไก น. ตัวจักรต่างๆ, กระบวนการ
 ที่มีความต่อเนื่องที่ทำให้เกิด
 ปฏิกริยา, ระบบ
กลฉ้อฉล น. การใช้อุบายในการ
 หลอกลวงปิดบังซ่อนเร้นข้อความ
 ที่เป็นจริงเพื่อให้เห็นอื่นหลงผิด
กลบท (กนละบด) น. คำประพันธ์
 ประเภทหนึ่งที่บัญญัติให้มีคำ
 สัมผัสเป็นชั้นเชิงกว่าคำประพันธ์
 ธรรมดา เช่น กลบททรงน้ำรัว
 แสนแสนสุดที่แสนเกษมสุข
 เริงเริงบันเทิงทุกนิยมนสม
 ฐัฐแจ้งจึงเจ้าเข้าบังคม
 กราบกราบทูลบรมอิศรา
กลไฟ (กนไฟ) น. ชื่อเรือโดยสาร
 ประเภทหนึ่งที่ใช้ฟันเป็นเชื้อเพลิง
กลเม็ด (กนละเม็ด) น. วิธีการที่
 แยกคายแบบมีชั้นเชิงต่างๆ
กลยุทธ์ (กนละยุต) น. วิธีการต่อสู้
 ด้วยกลอุบายต่างๆ

ก
ข
ฅ
ค
ก
ฅ
ง
จ
ฉ
ช
ซ
ฌ
ญ
ณ
ด
ต
ฐ
ฑ
ณ
ด

กลวิธี - กลอกกลับ

กลวิธี น. วิธีการที่พลิกแปลงโดยอาศัยความรู้ความชำนาญ

กลศาสตร์ น. วิชาฟิสิกส์สาขาหนึ่งที่ว่าด้วยเรื่องการกระทำของแรงกับวัตถุ

กลอักษร น. คำประพันธ์ที่ซ่อนเงื่อนเอาไว้ให้อ่าน

กลด น. ร่มขนาดใหญ่ที่พระพุทธรูปใช้, ร่มขนาดใหญ่ที่ใช้ในการแห่หน้า, ร่ม, วงแสงสีรุ้งที่ล้อมรอบดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ เรียก พระอาทิตย์ทรงกลด, พระจันทร์ทรงกลด

กล่น ก. เรือราตอยู่, เกลื่อนกลาด

กลบ ก. พยายามปิดบังความจริง, เอาดินหรือสิ่งอื่นๆ มาใส่ให้เต็มเพื่อปิดบัง

กลบเกลื่อน ก. ทำเรื่องให้เลือนหายไป

กลม ว. รูปร่างลักษณะโดยรอบไม่มีเหลี่ยม น. ชื่อเรียกเพลงไทยหน้าพาทย์

กลมกล่อม ว. เหมาะสมเข้ากันได้ดี (ใช้กับรสชาติอาหาร)

กลมกลืน ก. เข้ากันได้ดี ไม่มีขัดแย้งกัน

กลมเกลียว ว. เข้ากันได้ดีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

กลมดิก ว. กลมมาก

กลวง น. ที่ว่าง, ท่ามกลาง ว. เป็นโพรงหรือรูอยู่ด้านใน

กล้วย น. ชื่อเรียกไม้ล้มลุกชนิดหนึ่งที่มีผลเป็นหวีๆ เมื่อสุกจะมีสีเหลืองรับประทานได้ ส่วนใบเรียกใบตองนำมาห่ออาหารหรือสิ่งอื่น

กล้วยๆ ว. ง่าย ๆ

กล้วยแขก น. ชื่อเรียกขนมชนิดหนึ่งที่นำกล้วยน้ำว้าสุกผ่าเป็นชิ้นบางชุบแป้งที่ผสมกับหัวกะทิ มะพร้าวชูด น้ำตาล เกลือ แล้วนำไปทอด

กล้วยไม้ น. ชื่อเรียกพรรณไม้ที่มีหลายชนิด โดยที่ช่อดอกมีลักษณะแตกต่างกัน บางชนิดเกาะอยู่ตามต้นไม้ หิน หรือดิน

กล้วยน้อย น. ชื่อเรียกต้นไม้ขนาดเล็กกลาง รากใช้เป็นยาแก้พิษงู

กล้วยหมั่ง น. ชื่อเรียกไม้เถาชนิดหนึ่งที่ดอกมีลักษณะเป็นสีแดงเลือดนก

กลศ น. ภาชนะชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคนโท มีฝาปิด มีพวยเหมือนกาน้ำ ใช้ใส่น้ำมนตร์ของพราหมณ์ เขียนว่า กลด ก็มี

กลหาย (กะละหาย) ก. กระหาย

กลอก ก. เคลื่อนที่หรือขยับไปมาในบริเวณที่จำกัด

กลอกกลับ ว. เชื้อถือไม่ได้ เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา, กลับกลอก

กลอง น. เครื่องดนตรีประเภทตีให้จังหวะ ทำมาจากไม้เนื้อแข็ง ด้านในกลวง ซึ่งด้วยหนัง

กล้อง น. ชื่อเรียกภาชนะที่ใส่ของ มีทั้งรูปทรงกลม ทรงเหลี่ยม มีฝาปิด

กล้องเสียง น. อวัยวะที่อยู่บริเวณส่วนบนของหลอดลม เป็นอวัยวะที่สำคัญในการเปล่งเสียง

กล้อง น. เครื่องที่ใช้สำหรับถ่ายภาพ มีรูปร่างต่างๆ วัตถุที่มีลักษณะยาวกลวงตลอด ว. เรียกข้าวที่สีแล้วแต่ไม่ได้ขัดขาวยังมีเยื่อหุ้มเมล็ดอยู่ เรียกว่า ข้าวกล้อง

กล้องจุลทรรศน์ น. กล้องที่ใช้ขยายดูของที่เล็กๆ ให้เห็นใหญ่ขึ้นชัดเจนขึ้น

กล้องโทรทรรศน์ น. กล้องที่ใช้ส่องดูวัตถุหรือสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ไกลมากๆ เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น

กล้องระดับ น. กล้องที่ใช้สำหรับหาระดับความสูง-ต่ำของพื้นที่

กล้องวัดมุม น. กล้องที่ใช้ส่องสำรวจเพื่อวัดมุมแนวนอนและแนวตั้ง

กล้องสำรวจ น. กล้องที่ใช้สำหรับส่องสำรวจสำหรับงานรังวัดในการทำแผนที่

กลอน น. เรียกไม้ขัดประตูหรือหน้าต่าง, เครื่องสลักประตูหรือหน้าต่าง, คำประพันธ์ร้อยกรองชนิดหนึ่ง

กลอนตัน น. คำกลอนที่ไม่ต้องคำนึงถึงหลักสัมผัสโดยจะกล่าวปากเปล่า

กลอนตลาด น. คำกลอนธรรมดาสามัญทั่วไป โดยมีจะหมายถึงกลอนแปด

กลอนบทละคร น. คำกลอนที่ใช้ในการเล่าเรื่อง ในการแสดงละคร โดยวรรคหนึ่งจะขึ้นด้วยคำว่า เมื่อนั้น บัดนั้น มาจะกล่าวบทไป

กลอนลิลิต น. คำกลอนที่แต่งเหมือนกับร้อย

กลอนสด น. คำกลอนที่คิดขึ้นมาทันทีโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า

กลอนสวด น. คำกลอนที่นำมาอ่านเป็นทำนองสวด โดยมากจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนา มักจะแต่งด้วยกาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ หรือกาพย์สุรางคนางค์ ๒๘

กลอนสุภาพ น. กลอนเพลงยาวหรือกลอนตลาด

กล่อน น. ชื่อเรียกโรคชนิดหนึ่งที่เกิดจากของเหลวเข้าไปขังอยู่ในถุงอัมชะ

กล่อน ก. ตัดให้เกรียน หรือลื่น

กล่อม น. ชื่อมาตราเงินโบราณ, ชื่อเรียกเพลงเครื่องเป่าพาทย์ ตอนที่พระเจ้าหลาน ก. ถากแต่งให้สวยงาม

ก

ข

ฃ

ค

ค

ฅ

ง

จ

ฉ

ช

ซ

ฌ

ญ

ฎ

ฏ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

กล่อมเกลา - กลัวลาน

กล่อมเกลา ก. อบรมให้นิสัยดีขึ้น,
ทำให้เรียบร้อย

กล่อมเกลี้ยง ก. อบรมเลี้ยงดูให้มี
นิสัยดีขึ้น

กล่อมมดลูก ก. ประคบบริเวณท้อง
เพื่อให้มดลูกเข้าอู่เร็วขึ้น

กล่อมหอย ก. ขับร้องหรือเล่นดนตรี
ก่อนจะถึงฤกษ์ส่งตัวเจ้าสาวใน
พิธีแต่งงาน

กล่อมแกล้ม ก. เคี้ยวแบบไม่ทันแหลก
กับริบกลืน, พุดอ้อมแอมไม่ค่อย
ชัด, พอให้ผ่านๆ ไปได้

กลอย น. ชื่อเรียกไม้เถา หัวดิบ
ถ้ารับประทานเข้าไปจะเป็นพิษ
ต้องทำให้สุกก่อนรับประทาน
ก. คล้อย, ร่วม

กลัก น. ภาชนะที่มีลักษณะคล้าย
กระบอกเล็กๆ มีฝาปิด

กลัด น. สวะที่ขวางคลอง ก. เสียบ
ขัดไว้ด้วยของแหลม, อาการที่
ค้างอยู่ข้างใน

กลัดกลุ้ม ก. ขัดข้องใจ กลุ้มอยู่ในอก

กลัดมัน ว. มีความรู้สึกในเรื่อง
กามารมณ์อย่างรุนแรง

กลั่น ก. คัดเอาเฉพาะส่วนที่สำคัญ
ด้วยวิธีการต้มเป็นไอแล้วใช้ความ
เย็นทำให้เป็นของเหลว

กลั่นกรอง ก. พิจารณาอย่างถี่ถ้วน
รอบคอบแล้วจึงเลือกเอาสิ่งที่
ดีที่สุด

กลั่นแกล้ง ก. ใส่ร้าย, หาความไม่ดีใส่ให้
กลั่น ก. บังคับความรู้สึกไม่ให้แสดง

ออกมาหรือบังคับสิ่งที่อยู่ข้างใน
ไม่ให้ออกมา

กลั่นใจ ก. อันลมหายใจไว้

กลับ ก. เปลี่ยน, คินสู่สภาพเดิม,
ตรงข้ามกับทิศทางเดิม

กลับกลอก ก. เปลี่ยนไปมา ไม่อยู่
กับร่องกับรอย เชื่อถือไม่ได้

กลับกลาย ก. เปลี่ยนแปลงไปเป็น
อย่างอื่น, เปลี่ยนไปจากเดิม

กลับคำ ก. ไม่ทำตามที่เคยพูดไว้

กลับคิน ก. กลับเข้าสู่สภาพเดิม

กลับตาลบัตร์ (กลับตาละบัด) ว. ผิด
ไปจากที่คิดไว้อย่างตรงกันข้าม
แบบหน้ามือเป็นหลังมือ

กลับเนื้อกลับตัว ก. เลิกทำความชั่ว
หันมาทำความดี

กลับบ้านเก่า ก. ตาย

กลับไปกลับมา ก. ไม่แน่นอน

กลับลำ ก. เปลี่ยนความคิดจากเดิม

กลับหน้ามือเป็นหลังมือ ก. เปลี่ยน
ไปจากเดิมแบบตรงกันข้าม

กลัมพร (กะลำพอน) น. โทะใหญ่,
ความฉิบหาย

กลัว ก. ไม่อยากเจอสิ่งที่ไม่ดีกับตัวเอง

กลัวน้ำ น. ชื่อเรียกโรคชนิดหนึ่ง
ที่เกิดจากหมากัด, โรคพิษสุนัขบ้า,
โรคกลัวน้ำ

กลัวลาน ก. กลัวมากจนไม่มีสติ

กลั้ว ก. นำน้ำหรือของเหลวในจำนวน
ที่น้อยมาสัมผัสให้พอชุ่ม
กลั้วเกลี่ย ก. คลุกคลี ว. มีเพียงเล็กน้อย
กลั้วคอ ก. ดื่มน้ำเพียงเล็กน้อยเพื่อ
ให้พอชุ่มคอ
กล้า ก. ไม่กลัว ว. แข็ง, แรง
น. เรียกต้นข้าวหรือต้นพืชต้นอ่อน
ที่เพาะไว้เพื่อที่จะนำไปปลูกที่อื่น
ว่า ต้นกล้า
กล้าได้กล้าเสีย ว. ใจป้ำ, ใจนักเลง,
ไม่กลัวที่จะขาดทุน
กล้านักมักบั่น ว. กล้ามากเกินไป
มักจะได้รับอันตราย
กล้าหาญ ก. ไม่กลัว
กลาก น. ชื่อโรคผิวหนังชนิดหนึ่งที่เกิด
จากเชื้อรา
กลาง น. ส่วนที่ไม่ค่อนไปข้างใดข้าง
หนึ่ง, ที่รวม
กลางเก่ากลางใหม่ ว. ไม่เก่าไม่ใหม่
กลางคน ว. มีอายุที่พ้นจากวัยหนุ่ม
สาวไปแล้วแต่ยังไม่แก่
กลางคืน น. ช่วงเวลาที่พระอาทิตย์
ตกดินจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น
กลางแจ้ง น. นอกร่มไม้ชายคา
กลางดึก น. ช่วงเวลากลางคืนตั้งแต่
เที่ยงคืนเป็นต้นไป
กลางแปลง ว. กลางสนาม, การแสดง
ที่จัดขึ้นบริเวณที่กลางแจ้ง
กลางวัน น. ช่วงเวลาตั้งแต่เช้าถึงค่ำ,
ช่วงเวลาประมาณเที่ยงวัน

กลางหาว น. บนฟ้า, กลางแจ้ง
กลาด ว. ดาษดั้น, ใช้กับคำว่า กลื่อน
เป็นกลาดกลื่อน
กลาดเกลื่อน ว. กระจัดกระจาย
อยู่ทั่วไป
กล้าม น. มัดเนื้อที่รวมกันเป็นก้อนๆ
ภายในร่างกายของคนและสัตว์
เรียก กล้ามเนื้อ
กลาย ก. เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่าง
อื่น ว. เรียกปีที่ผ่านไปแล้วหนึ่ง
ปีกลาย
กล่าว ก. พูด, บอก
กล่าวเกลี้ยง ก. พูดเพราะ
กล่าวขวัญ ก. พูดถึง, พูดบอกชื่อ
และการกระทำของคนอื่น
กล่าวขาน ก. เล่าต่อๆ กันมา
กล่าวโทษ ก. บอกหรือแจ้งว่ากระทำ
ความผิด
กล่าวหา ก. ฟ้อง, กล่าวโทษ
กลาโหม น. ชื่อกระทรวงที่ทำหน้าที่
ป้องกันและรักษาความมั่นคงของ
ประเทศ
กล้า น. ชื่อเรียกมาตราเงินในสมัย
โบราณ ๒ กล่อม เป็น ๑ กล้า
กล้า ก. ควบ, กลืนกัน, ทำให้เข้ากัน
กล้ากราย ก. เข้าไปปะปน, ล่วงเกิน
เข้าไป
กล้ากลืน ก. ผืนใจ, อดกลืนไม่แสดง
ออกมาให้เห็น

ก

ข

ฃ

ค

ค

ฅ

ง

จ

ฉ

ช

ซ

ฌ

ญ

ณ

ด

ด

๓

๔

๕

๖

กลิ้ง - กวนน้ำให้ขุ่น

กลิ้ง ก. การเคลื่อนไหวของสิ่งของที่มีลักษณะกลม, พลิกแพลงเพื่อเอาตัวรอด, คล่อง, ไม่ติดขัด

กลิ้งกลอก ก. กลับไปกลับมา เอาแน่เอานอนไม่ได้

กลิ้งเกลือก ก. พยายามกระเสือกกระสนที่จะช่วยตัวเอง

กลิ้งกลางดง น. ชื่อเรียกไม้เถาชนิดหนึ่ง ตรงง่ามใบจะมีหัวกลมขรุขระ

กลิ้งกั (กะลิง) น. ชื่อเรียกชาวอินเดียที่มาจากแคว้นกลิงคราษฎร์ ว่าแขกกลิ้งกั

กลิ้ง น. สิ่งที่รับรู้ได้ด้วยจมูก, เรียกพวงดอกไม้ที่ร้อย

กลิ้งอาย น. กลิ่น

กลี (กะลี) น. สิ่งร้าย, โทษ ว. ชั่วร้าย, อับมงคล

กลี น. ภาชนะที่มีขนาดเล็ก รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีฝา ไข่ใส่บุหรืหรือหมาก

กลีบ น. ส่วนประกอบของดอกไม้ที่เรียงซ้อนกันเป็นชั้นๆ รอบเกสร

กลีบลำดวน น. ชื่อเรียกขนมหชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายกับดอกลำดวน โดยปั้นเป็นดอกมีสามกลีบ ทำจากแป้งสาลี น้ำตาล แล้วนำไปอบให้สุก

กลียุค (กะลียุค) น. ชื่อเรียกยุคตามความเชื่อของพราหมณ์, ช่วงเวลาที่มีแต่เหตุการณ์ที่เลวร้ายเกิดขึ้น

กลิ้ง ก. ทำให้กลมหรือเป็นรูปต่างๆ ด้วยการหมุน

กลืน ก. อาการที่ทำให้อาหารหรือสิ่งอื่นที่อยู่ในปากเข้าสู่คอกลงไป, ทำให้หายสาบสูญ, เข้ากันได้เป็นอย่างดี

กลืนไม่เข้าคายไม่ออก ก. รู้สึกพะอืดพะอมไม่รู้จักเลือกอย่างไรดี

กลุ่ม น. คน สัตว์ สิ่งต่างๆ ที่อยู่รวมกันเป็นหมู่ๆ

กลุ้ม ก. รู้สึกอึดอัดใจ, ยุ่งยากใจ, ซุลมุน, ขวักไขว่

กลุ้มใจ ก. รู้สึกยุ่งยากใจ ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี, กลุ้มอกกลุ้มใจ

กลุ้มรม ก. ประดังเข้ามา ห้อมล้อมเข้ามา

กลูโคส น. น้ำตาลชนิดหนึ่งที่มีรสหวานน้อยกว่าน้ำตาลทราย มีในผลไม้รสหวาน, น้ำผึ้ง

กวต ก. ทำให้แน่น, ทำให้ตึง, เร่งรัดเพื่อให้ดีขึ้นหรือเพื่อให้ทัน

กวตขัน ว. เอาจริงเอาจัง, เร่งรัดเพื่อให้เร็วขึ้น

กวตวิชา ก. เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้มีความรู้ดียิ่งขึ้น

กวน ก. คนให้เข้ากันอย่างทั่วถึง, รมกวน ทำให้รำคาญ

กวนน้ำให้ขุ่น ก. ทำเรื่องที่สงบอยู่แล้วให้มีปัญหาขึ้นมา

ก

ข

ช

ค

ก

ข

ง

จ

ฉ

ช

ช

ฉ

ญ

ฎ

ฏ

ฐ

ฑ

ฒ

ณ

ด

กวนบาทา ก. ทำหรือชวนให้รู้สึก
หมั่นไส้จนอยากจะทำร้าย

กวนเมือง ก. ทำให้เกิดเหตุการณ์
วุ่นวายในเมือง

กวนเอ๊ย ก. ทำให้ดูน่าหมั่นไส้อยาก
ทำร้าย

กวม ก. ครอบงำ, สวม

กวยจับ น. ชื่อเรียกอาหารจีนชนิด
หนึ่งที่มีเส้นม้วนเป็นหลอด

กวยจี๋ น. ชื่อเรียกเมล็ดแตงโมที่นำ
ไปต้มแล้วตากแห้งรับประทานได้

กวยเตี๋ยวน ชื่อเรียกอาหารชนิดหนึ่ง
ที่มีเส้นทำจากแป้งข้าวเจ้าเป็นส่วน
ประกอบหลัก นำเส้นไปลวก
สุกแล้วนำมาปรุงเครื่อง ถ้ามีน้ำซุปร
ก็เรียก กวยเตี๋ยวน้ำ ถ้าไม่มีน้ำซุปร
เรียกว่า กวยเตี๋ยวแห้ง ถ้านำไปผัด
เรียกว่า กวยเตี๋ยวผัด

กวั๊ก ก. ใช้มือแสดงเป็นสัญญาณให้
เข้ามาหา ด้วยการแบมือ หรือพย
มือเข้าหาตัว น. ชื่อเรียกนกชนิด
หนึ่งที่ร้อง กวั๊กๆ

กวัตัด ก. ตวัด, จับด้ามวัตถุบิดไปมา

กวัตัดแกว่ง ก. แกว่งไปมา, บิดไปมา
ไม่อยู่กับที่

กวาง น. ชื่อเรียกแตงชนิดหนึ่ง
เรียกว่า แตงกวาง

กว่า ว. เกิน, ใช้เป็นคำเปรียบเทียบ
สั้น. ยังไม่ทัน

กวาง น. ชื่อเรียกสัตว์ชนิดหนึ่ง
เลี้ยงลูกด้วยนม เป็นสัตว์ประเภท
เคี้ยวเอื้อง กีบคู่ มีเขา, ชื่อเรียก
ปลาชนิดหนึ่ง

กวางตุ้ง น. ชื่อเรียกชาวจีนที่อาศัย
หรือมาจากมณฑลกวางตุ้ง ประเทศ
จีน, ชื่อของผักกาดชนิดหนึ่ง

กวางเดินดง น. ชื่อตำราท่าหนึ่ง

กวางทอง น. ชื่อเพลงไทย

กว้าง น. ชื่อเรียกดวงชนิดหนึ่งที่มี
ปีกแข็ง มีเขาคลายกับนอแรด

กว้าง น. ด้านสั้นที่คู่กับด้านยาว,
ไม่แคบ

กว้างขวาง ก.แผ่ออกไปมาก, ใหญ่โต,
มีน้ำใจ, เพื่อแผ่

กวาดต้อน ก. รวบรวมคนหรือสัตว์
ให้เคลื่อนย้ายไปอยู่ที่ใหม่

กวาดตา ก. สายตาดูไปรอบๆ ให้ทั่ว

กวาดยา ก. นำยาไปป้ายที่โคนลิ้น

กวาดล้าง ก. กำจัดให้หมดไม่เหลือ

กว้าน น. เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้
ฉุดดึง ยกของหนัก, ดึงแถวขึ้นเดียว

กว้าน น. บึงน้ำที่มีขนาดใหญ่

กวิน ว. ดิงาม

กวี น. ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่อง
การประพันธ์ร้อยกรอง

กวีนิพนธ์ น. คำประพันธ์ที่เป็นทั้ง
ร้อยแก้วและร้อยกรองที่กวีแต่งขึ้น

กษณะ (กะสะหนะ) (กลอน) น. ครั่ง,
ขณะ, ครู่